

ഭാഗ്യദാസിക

വനിതാമാസിക

NOVEMBER
1950

ARUNA

46m.

ഒളിച്ചു വെക്കുന്നത്?

കുഞ്ഞിന്റെ വെള്ളം പോലെയോ കഫക്കുറുപ്പ് പോലെയോ, കഫവും രക്തവും ഇടകലന്ന് തരത്തിലോ വെള്ളം പോകും (അസ്ഥിസ്രാവം) തത്സംബന്ധമായ നട്ടുറേന, പുറംവേദന, വയറററിച്ചൽ, നേരിയ പനി, ചുമ (കുര), തലച്ചുററൽ, തല കടച്ചൽ മുതലായ ഉപരോഗങ്ങളും മലമൂത്ര വിസർജ്ജനത്തിനുമുമ്പോ അല്ലെങ്കിൽ പിമ്പോ ഇന്റിയം കൊഴുത്തോ നൂൽപോലെയോ പോകുക, ഉറക്കത്തിലും സ്വപ്നത്തിലും സാധാരണ അല്ലെങ്കിൽ ദിവസങ്ങൾ ഇടവിട്ടും കാരണം കൂടാതെ ഇന്റിയം പോകുക, കൂടെക്കൂടെ മൂത്രം പോകുക, മൂത്രം പോകുമ്പോൾ വേദന ഉണ്ടാകുക, മൂത്രം ഉററി വീണിട്ടുണ്ടെന്നു വ്യഥാവിൽ സംശയം തോന്നുക, മൂത്രത്തിനും ഇന്റിയത്തിനും നിറവ്യത്യാസം ഉണ്ടാകുക, ക്ഷണത്തിന്നു തുടർച്ചയായി, മലബന്ധം മുതലായ ആപൽക്കരങ്ങളായ രോഗങ്ങളും പിടിപെട്ടു രോഗഗ്നിവരങ്ങൾ പുറത്തുപറയാൻ ലജ്ജിതരായി നാറുക്കനാറു ശരീരം ചെലിഞ്ഞും കഠിന വേദനകൾ സഹിച്ചും കഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുന്നവർ നഷ്ടപ്പെട്ട ആരോഗ്യം വീണ്ടെടുക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ—ആരോഗ്യത്തോടും ആത്മാഭിമാനത്തോടും കൂടി ജീവിക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഉടനെത്തന്നെ തലശ്ശേരി ഹമീദിയാ വൈദ്യശാലയുടെ ഹമീദിയ മാതാ ചിത്താമണിമോദ കുറ (ലേഹ്യം) ഉപയോഗിപ്പിൻ.

മാംസക്കലർപ്പു ഇല്ലത്തേ ഇതു ലേഹ്യം സ്ത്രീപുരുഷാഭ്യത്യാസംകൂടാതെ ഉഷ്ണസംബന്ധമായ രോഗങ്ങളെ നശിപ്പിച്ചു ജീവരക്തവലനവും ശരീരപുഷ്ടിയും ധാതുശക്തിയും ഉണ്ടാക്കുന്നു.

റാത്തൽ ഒന്നുക്ക് 10ക. അഡ്വാൻസ്സുകൾ

HAMEEDIA VYDIA SALA (Regd.) TELLICHERRY, N Malabar.

“STANDARD SELF SPRAY”

*Spraying made
easy.*

*Pumping & Spraying
done simultaneously.*

Manufacturers :

STANDARD FURNITURE CO. LTD.,
KALLAI (MALABAR).

MADHAVA PHARMACY LTD.,

BANERJI ROAD,

(ESTD: 1918)

ERNAKULAM.

(RECOGNISED BY THE CENTRAL BOARD OF INDIAN MEDICINE GOVT. OF MADRAS)

വിദഗ്ദ്ധമായ മേൽനോട്ടത്തിൽ സശുദ്ധം തയ്യാർ ചെയ്യുന്നതും മുപ്പതുകൊല്ലത്തിലധികമായി മഹാജനങ്ങളുടെ ക്രമപ്രവൃദ്ധമായ വിശ്വാസവും പ്രശംസകളും ലഭിച്ചവരെന്നതുമായ:

മാധവ ബാലപിതൃഷം

ഗ്രഹണി
കരകൻ
ബാലപിഡ
കരൾ വീക്കം
മുതലായ എല്ലാവിധ ബാല
രോഗങ്ങളേയും മാറി
തേജസ്സും ശക്തിയും
വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു

മാധവ ഫാർമസി ലിമിറ്റഡ്
ബാൻജി റോഡ്, എറണാകുളം

മാധവ

ആയുർവ്വേദ ഔഷധങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുക

ബാലപിതൃഷം, സരസപരില, അയ്യയിൻ, മാധവാഞ്ജൻ, യോഷാമൃതം മുതലായ ഞങ്ങളുടെ ചില വിശിഷ്ട ഔഷധങ്ങൾ എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും പ്രധാന മരുന്നുഷാപ്പുകളിൽ സ്റ്റോക്കു ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ താഴെ പറയുന്ന ഞങ്ങളുടെ ഏജൻസി ഡിപ്പോകളിൽനിന്നും എല്ലാ ആയുർവ്വേദ ഔഷധങ്ങളും ലഭിക്കുന്നു.

മാധവ ഫാർമസി ഏജൻസി ഡിപ്പോകൾ
ഫെറോക്കു, കല്ലായിരോഡ്, കോഴിക്കോട്, കല്ലറ S. ബത്തേരി, പേരാമ്പ്ര, വടകര, മാഹി, മംഗലാപുരം മദ്രാസ് 6., മലയ (സെഗമററ്), ഓരഡ് നാഗഡറോഡ്, ബോംബെ 9.

രോഗവിവരങ്ങൾ അറിയിക്കുന്നപക്ഷം ചികിത്സ നിശ്ചയിച്ച് ഔഷധങ്ങൾ വി. പി. യായി അയക്കുന്നതാണ്. വിശദവിവരങ്ങൾക്കും സൗജന്യ ക്യാറ്റാലോഗിനും എഴുതുക.

[ഫോൺ നമ്പർ 238. എറണാകുളം]

മാനേജർ.

വൈദ്യന്മാർ ശുപാർശചെയ്യുന്നു:

കുങ്കുമ (KUMKUMA)

ഗർഭാശയരോഗനിവാരണി

ആന്തരികകാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ശക്തിയായ വയറിൽവേദന, ക്രമത്തിൽ രക്തം പോകാതിരിക്കൽ, ക്രമം തെറ്റിയും സാധാരണയിൽ കവിഞ്ഞും കൂടക്കൂടെയുമുള്ള രക്തം പോക്കം, നടുവിൽ വേദന, വയറൊരിച്ചിൽ മുതലായ ഗർഭാശയരോഗങ്ങൾക്കു് “കുങ്കുമ” പരിപൂർണ്ണ സുഖം നല്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ ഉത്തരവാദിപ്പെടുന്നു.

നിർമാതാക്കൾ:— നാരായണ ആയുർവ്വേദ ഫാർമസി,
പോസ്റ്റ് മുക്കം, കോഴിക്കോട്.

ചന്ദ്രാ ടെക്സ്റ്റൈൽസ്

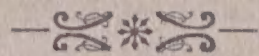
തിരുവല്ല, മാവേലിക്കര. ആലപ്പുഴ.

നവീന ഡിസൈനുകളോടുകൂടി സാരികൾ, ചീട്ടിത്തരങ്ങൾ, കുപ്പൻകവറുകൾ, പള്ളി മറകൾ, തലയണകവറുകൾ മുതലായവ ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടി തുണികളിൽ പ്രിൻറുചെയ്യും, നൂലും, തുണിയും, കളർചെയ്യും, വേണമെന്നുള്ള വ്യാപാരികളോ മറ്റാളുകളോ ഞങ്ങളുടെ പ്രസ്തുത ഫാക്ടറിയെ സമീപിച്ച് തൃപ്തിയടയുക.

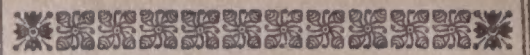
Prop: N. K. P.

വിഷയവിവരം

	പേജ്
1. മുഖചിത്രം—ഡോറിയാ ഷാഫിക്	
2. അമ്പിളിയെ ചുംബിക്കാൻ—കവിത ഇടശ്ശേരി ഗോവിന്ദൻ നായർ	5
3. അമൃതാഷെർഗിൽ— കെ. ബാലൻ, കുഞ്ഞിമംഗലം	6
4. കലാകാരന്റെ മാപ്പ്—ചെറുകഥ നാനാക്കൽ	9
5. അച്ചനാപ്പുഷ്പം—കവിത പി. സി. കുട്ടികൃഷ്ണൻ	12
6. കാമികന്റെ ഭാര്യ—ചെറുകഥ എ. എം. ചന്ദ്രപാലൻ	13
7. കഷ്കനണിന്നാൽ—കവിത ഒളപ്പമണ്ണ	15
8. അലൂമിനിയം പാത്രങ്ങൾ— മിസ്സിസ് എലിയമ്മ ജേക്കബ്ബ്, തുവമൺ	16
9. എന്റെ മകൾ— മിസ്സിസ് പേരും എസ്സ്. ബക്ക്	17
10. രാഷ്ട്രീയത്തിൽ സ്രീപുരുഷബന്ധ തത്വത്തിൽ വരുത്തുന്ന മാറ്റങ്ങൾ—സുലോചനാകുമാർ	20
11. ഈജിപ്ഷ്യൻ വനിതകൾ—	21
12. ശവങ്ങളുടെ ചോഷയാത്ര—ചെറുകഥ എ. വാസുദേവൻനമ്പൂതിരി, കുമാരനെല്ലൂർ	24
13. അടുക്കളയിൽ—	27
14. പഞ്ചവണ്ണക്കിളികൾ—പുസ്തകാഭിപ്രായം പി. എ. മുഹമ്മദുകോയ	28
15. നാലു നല്ലമുഖങ്ങൾ—കെ. കെ. വി.	29

CALFERRIN

[C. D. L. 43]

രക്തക്കുറവ്, ധാതുക്കുറവ്,
രക്തചർമ്മം, വിശപ്പില്ലായ്മ,
ഇവകൾക്കും പ്രസവശൃംഖല
ക്കും വിശേഷം.

കാൽഫെറിൻ

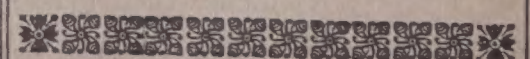
അനുഭവസാധ്യമായ ഒരു
രക്തസംവൽക്കരണിക്.

കുടുംബസംസ്ഥാനകൾക്ക്
എഴുതുക:—

കൊച്ചിൻ ആയുർവേ
ദിക് ലെബോറട്ടറി
സ് ലിമിറ്റഡ്,

തൃശ്ശിവപേരൂർ—തെ. ഇന്ത്യ.

ARTS & PUBLICITY

അരുൺ

വനിതാമാസിക

പുസ്തകം 1.

നവമ്പർ 1950

ലക്കം 9.

അമ്പിളിയെ ചുംബിക്കാൻ

ഇടശ്ശേരി ഗോപിന്ദൻ നായർ

അമ്പിളിയെ ചുംബിച്ചു ചുംബിച്ചിട്ടുകുളിരിൽ
കമ്പമെത്തുമുതുകുന്നാശപസിപ്പാൻ
തരുണനവൻ നടകൊണ്ടു കൂരിരുളിനലകളിലേ-
യ്ക്കു ലർമ്മണമിറൊഴുകിടവേ പാതിരാവിൽ.
'എവിടെവിടേ'യ്ക്കിടയിലതാ വിടപിയ്യിലെ
ചെറുകുടിയിൽ ജനലരികിൽക്കുസൃതി മെടഞ്ഞമരം തത്ത.
"ഇരുളിയിൽ നിന്നിതമണയാനൊളിവിളയും
കുളിരിലയിൽ കൂത്താടാൻ പോണു തത്തേ!"
"ചൊരതിയെഴാതിരുളണകെപ്പുകയുകയാ
യെരിയുകയായ്"-
ചെറുകുടിയിൽച്ചിലർ"-തത്ത പിറപിറത്തു.
നീലനിലാവൊഴുകുമൊരു മണിയറൻ
വാതിൽക്കൽ
ക്കാലിടരിക്കാലിടറിത്തരുണൻ നില്പായ്.
അതുതമോടതിമിന്നു പൂഞ്ചിരിയോടൊളി
മിഴിയോ-
ടത്തരുണി ചോദിച്ചാൾ വന്നുകാൽ.
"വഴിയറിയാഞ്ഞിരുളിലലഞ്ഞൊട്ടുവിലിതാ
ദീപ്തി വഴി-
ഞ്ഞൊഴുകുമിടത്തിവനണവു" തരുണൻ ചൊല്ലി.
ഒരു തിരിയിൽപ്പൂഞ്ചിരിതൻ ചെറുകുതിരം
കത്തിച്ച-
ത്തരുണിയുടെ കാമുകനെ യാത്രയാക്കി.

ചെറുകുടിയിൽക്കുളിമിഴി ചേർത്തിരവിനെയും
പുരുളൊടെതിർ-
ത്തരുവുകുളിൽത്തിരിയുകയായ് തരുണൻ വീണ്ടും.
"എവിടെവിടേ"യ്ക്കിടയിലതാ വിടപിയ്യിലെ
ചെറുകുടിയിൽ ജനലരികിൽക്കുസൃതിമെടഞ്ഞമരം തത്ത.
"ഒളിയിതിൽ നിന്നോടിയകുന്നിരുളരളും
ശാന്തിരസ-
ത്തിരുമധുരം നുകരാനായ് പോണു തത്തേ"
"ചൊരതിയെഴാതിരുളിയണകെപ്പുകയുകയാ,
യെരിയുകയായ്"
ചെറുകുടിയിൽച്ചിലർ"-തത്ത പിറപിറത്തു.
നീലനിലാവൊഴുകുമൊരു മണിയറയിലുൾപ്പുകി-
ച്ചെലിലവൻ കാമുകിതൻ മുമ്പിൽ നിന്നു.

കടമിഴിയിൽക്കുളിയാടും കുളകുമൊടേ, സുസ്മര-
വനേമൊടേ, ചോദിച്ചാൾ വന്നുകാൽ.
"ഇരവിരുളിൻ തണൽവിരിയിൽച്ചായ്വേനോൾ
പൊൻ ദീപ-
ക്കുതിർചൊരിയും മണിയറതൻ കതകടയ്ക്കാൻ".
ജനലരികെക്കുസൃതിമെടഞ്ഞമരകെടോ
തത്തമ്മേ,
ഘനമഹിതമുപനിയൊടതാ കതകടഞ്ഞു.

അമൃതാഷ്വർഗിൽ

കെ. ബാലൻ, കണ്ണിമംഗലം

ദീരതീയ ചിത്രകലയുടെ ചരിത്രത്തെയും പടിപടിയായുള്ള പുരോഗതിയെയും കുറിച്ച് സമഗ്രമായി ചിന്തിക്കുന്ന ഒരു സഹദയന്റെ മുമ്പിൽ നിരന്നുനില്ക്കുന്ന ചില വിപ്ലവകലാകാരന്മാരും, കലാകാരികളുമുണ്ട്. ഭാരതത്തിന്റെ സാമൂഹ്യസംസ്കാരികവോത്ഥാനത്തിൽ പുരുഷന്മാരെക്കാൾ ഒട്ടും പിന്നിലല്ലാതെ സുധീരം കലാസേവനമനുഷ്ഠിച്ച അപൂർവ്വചില ഭാരതീയ പുരോഗമനകലാകാരികളാണ് സുനയാനിദേവി, റാണിമന്ദയ്യയ്ക്കുമാർ എന്നീ മഹിളാമണികൾ. അവരുടെ നാമങ്ങൾ ഇന്ത്യൻ ചിത്രകലാപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ സമുജ്ജ്വലമാംവിധം എന്നും പരിലസിക്കും. എന്നാൽ ഇന്ത്യൻ സ്ത്രീത്വത്തിന്റേതെന്നും അഭിമാനിക്കാവുന്ന വിധത്തിൽ സ്തൂതൃത്വമാംവിധം കലാവ്യാപാരം നിർവ്വഹിച്ചുപോന്ന മറ്റൊരു വിപ്ലവകലാകാരികൂടിയുണ്ട്-അവരെ ഈ ലേഖനത്തിന് വിഷയവീഥിയിൽ അമൃതാഷ്വർഗിൽ.

അമൃതയുടെ കലാപ്രവർത്തനത്തിന്റെ സമാരംഭത്തോടെയാണ് ഇതരതരകളിലെന്നപോലെ കലാമണ്ഡലത്തിലും കാലോചിതമായ പരിവർത്തനങ്ങളും പരിഷ്ക്കാരങ്ങളും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുതുടങ്ങിയത്. അമൃതയുടെ ആവിർഭാവം കലാലോകത്തിൽ അഭൂതപൂർവ്വം അതുതാവഹവുമായൊരു വിപ്ലവത്തിന്റെ വേലിയേറ്റമായിരുന്നു.

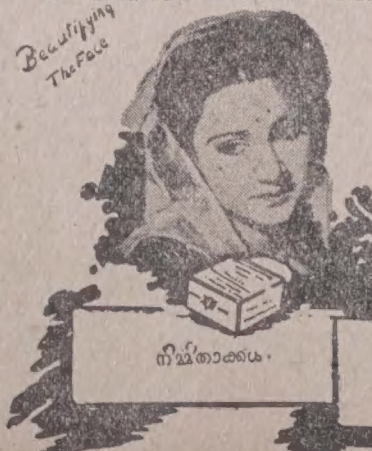
പുരാണേതിഹാസങ്ങളിലെ പഴയ ഏകദേശ ചിന്തിയെടുത്ത് അവയ്ക്ക് നിരംകേരക എന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് നാട്ടിന്റെ സാംസ്കാരികസാമൂഹ്യപുരോഗതിക്ക് പ്രയോജനപ്രദമാകുംവിധം കലാനിർമ്മാണമനുഷ്ഠിക്കുന്നതിൽ അന്നത്തെ കലോപാസകർ ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. ജനസാമാന്യത്തിന്റെ നിത്യജീവിതത്തെ സ്പർശിക്കുന്ന പുരോഗമനാശയങ്ങളെക്കൊള്ളുന്ന കലാശില്പങ്ങളൊന്നും അന്ന് പുറത്തുവന്നിരുന്നില്ല. സമകാലികമായ സജീവപ്രശ്നങ്ങളുടെനേരെ കല്പിച്ചുകൂട്ടിക്കണ്ണടച്ച്, ലോകത്തിന്റെ കരൾകരളിനെ കഷ്ടപ്പാടുകളെക്കുറിച്ചും ദുരന്തദുരിതങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഏതെങ്കിലും ചിന്തിക്കാതെ, കേവലം പ്രകൃതിലാവണ്യത്തെ മാത്രം നോക്കിക്കണ്ട 'വെറും കലയ്ക്കുവേണ്ടി' കലാസേവനം നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ പുരോഗമനചിന്താഗതിക്കാരിയായ അമൃതയ്ക്ക് കണ്ടുപൊരുകാൻ വയറായിരുന്നു. അങ്ങിനെ കലയുടെ യഥാർത്ഥമായ

ഉദ്ദേശ്യത്തെക്കുറിച്ച് സനിഷ്ഠയും, കൂലക്ഷമായി പാർച്ചുച്ച് സാധാരണക്കാരന് ഉപയോഗപ്രദമായ രീതിയിൽ കലാനിർമ്മാണമനുഷ്ഠിക്കാൻ തന്റെ കരുത്തുറ്റതും ഉലികയെടുത്ത്, കരയറ്റ ആത്മാർത്ഥതയോടും ആത്മവിശ്വാസത്തോടുകൂടി അമൃത കലാരംഗത്തിൽ പാഞ്ഞുകയറി. "കല ജീവിതത്തിനുവേണ്ടി" എന്ന് പാരമ്പര്യപൂജകന്മാരും മാമൂൽപ്രിയന്മാരും അന്നത്തെ യാഥാസ്ഥിതിക കലാകാരന്മാർക്ക് അമൃത മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്തു. അതെ, ഇന്ത്യയുടെ നവോത്ഥാനത്തിൽ അമൃത വിപ്ലവപരമായൊരു പുതിയ അദ്ധ്യായം തുറന്നുപുറത്തു.

ഒരു കലാകാരന്റെ കർത്തവ്യത്തെക്കുറിച്ച് തികഞ്ഞ ബോധവും സുദൃഢമായ വിശ്വാസവും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു കലാകാരൻ തന്റെ ചുറ്റുപാടിനെ എത്രത്തോളം മാനിക്കുന്നുവോ, തന്റെ കലാപരതയാൽ അയാൾ എത്രമാത്രം ഉന്നമിക്കുന്നുവോ, അത്രത്തോളം ലോകത്തിനയാളെ ആവശ്യമുണ്ടാവും എന്ന് അവർക്കറിയാമായിരുന്നു. അതുതന്നെയാണ് അമൃതയുടെ കലയ്ക്കുള്ളൊരു സവിശേഷതയും. മഹത്തായ മനുഷ്യത്വത്തോടുള്ള അകളങ്കമായ കൂറും അതിരും

RAMACHANDRAN'S KANNEZHUTHU MASHI

Beautifying The Face

നിർമ്മാതാവ്

Revitalising The Eyes

ഗരിയാസ് / രാമചന്ദ്രന്റെ കണ്ണുത്തുമ്പി

കണ്ണുകൾക്ക് ആകൃഷ്ടതയും ആരോഗ്യവും നൽകുന്നതാണ്

മലബാർ സിംഗപ്പൂർ

കാപ്പാലം & മലബാർ

നിങ്ങളുടെ റീട്രികളിൽ കിട്ടും

വലിയ ഡപ്പി 1 ക.

ചെറിയ ഡപ്പി 4 ഞ.

എല്ലാപിടികളിലും കിട്ടും.

ററ ബഹുമാനവും വിശ്വാസവും മാത്രമല്ല, മാനവസമുദായത്തിന്റെ സമഗ്രമായ സമുൽഗതിക്കു വേണ്ടിയുള്ള അടങ്ങാത്ത അഭിവാഞ്ഛയും സമരസന്നദ്ധതയും അവരുടെ ആലേഖ്യങ്ങളിൽ സ്പർശം തെളിഞ്ഞുകാണാം. തന്റെ ചുരുപാടും കാണുന്ന വൃത്തികേടുകളോടും വൈരൂപ്യങ്ങളോടും സന്ധിയില്ലാത്ത സമരംതന്നെ സമാരംഭിക്കാൻ അവർ സദാ സന്നദ്ധരായിരുന്നു. രാഷ്ട്രീയസാമൂഹ്യജീവിതരംഗങ്ങളിൽ നടമാടുന്ന രാഷ്ട്രസീയമായ അനീതികളുടെയും അഴിമതികളുടെയും നേരെ അവർക്ക് ഒട്ടാകെ പകയും അടങ്ങാത്ത അമഷ്ടവുമാണുണ്ടായിരുന്നത്. സമുദായത്തിൽ നിലവിലിരിക്കുന്ന ദുഷ്ടതങ്ങളെയും ദുരാചാരങ്ങളെയും നിശ്ശേഷം നശിപ്പിച്ച് നാമാവശേഷമാക്കിയെങ്കിലേ മനുഷ്യത്വത്തിന് വളർച്ചയാർ സാധിക്കൂ എന്നുവെക്കുന്നവരായിരുന്നു. ഒരു നേരത്തെ കഞ്ഞിക്കു വകയില്ലാതെ ഒട്ടിയ വയറും ഒഴിഞ്ഞ തകരപ്പാട്ടുമായി ഗതികിട്ടാപ്രേതങ്ങളെപ്പോലെ നഗരത്തിലും നാട്ടിൻപുറത്തും അലഞ്ഞുനടക്കുന്ന പട്ടിണിപ്പരിഷകളുടെ നിത്യയാതനകളെപ്പറ്റി അമൃത തലപുകഞ്ഞു ചിന്തിച്ചു. തകർന്ന സാമൂഹ്യഘടനയുടെയും സാമ്പത്തികനീതിയുടെയും 'പൊളിച്ചെഴുത്ത്' കഴിക്കേണ്ടതിന്റെ അത്യാവശ്യകതയെക്കുറിച്ചവർ ആലോചിച്ചു. അങ്ങനെയൊരു ചുവേറിയ അനുഭവങ്ങളേയും അനുഭൂതികളേയും ഹൃദയാലോചനകളിലൂടെ ചിത്രണം ചെയ്യാനാർഹിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെയൊരു കരകൗശല വൈദഗ്ദ്ധ്യത്തോടെ, കലാസത്യത്തെ ശിഥിലീഭവിപ്പിക്കാതെ ഹൃദയസ്पर्ശകമായൊരു ചിത്രീകരിച്ചു ഭാരം

ആലേഖ്യവും അമൃതയുടെ കളങ്കമററ ദേശാഭിമാനബോധത്തിന് ഉൽക്കുഷ്ടോദാഹരണമത്രെ.

ആശയാവിഷ്കരണത്തിലും പ്രതിപാദനരീതിയിലും അതിനവീനവും തികച്ചും സ്വായത്തവുമായൊരു ശൈലിയാണവർ അംഗീകരിച്ചിരുന്നത്. പ്രദിക്കന്മാരുടെയും രാജാക്കന്മാരുടെയും പാദസേവകരായി, ശുക്കിടിപാടുന്നവരായി, പദവികൾ പെരുമയ്ക്കും കൊതിച്ച് കലാസേവനം നടത്തുന്നവർക്ക്, ഇരുപരന്ന നാറുന്ന ചളിക്കുണ്ടിൽനിന്നും നിറമിയുന്ന യഥാർത്ഥകലാശില്പങ്ങൾ ആവിർഭവിക്കുമെന്ന് തന്റെ അത്ഭുതാവഹമായ കലാപാടവം മുഖേന അമൃത ചിത്രീകരിച്ചുകൊടുത്തു. ജീവിതത്തിലെ കരിപുരണ്ടു വശങ്ങളെ തന്റെ കലാസൃഷ്ടിക്കു വിധേയമാക്കുന്നതെന്തിനെന്ന് ആരെങ്കിലും ചോദിക്കുന്നതായാൽ അവർ സന്ദേഹം, സാഭിമാനം പറയും-,"കലയ്ക്ക് നിലനില്ക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അതിന് മണ്ണിന്റെ മണം കലർന്നിരിക്കണം."

സാമൂഹ്യവീക്ഷണ കോടിയെ അവലംബിച്ച് വിപ്ലവാത്മകമായ ആശയാനുഭൂതികളെ യഥാ

തഥാമായി ആവിഷ്കരിക്കുന്നതിൽ അമൃതയ്ക്കുള്ള അസാമാന്യമായ കഴിവ് അസൂയാജനകമത്രെ. പാശ്ചാത്യ പൗരസ്ത്യ ചിത്രകലയിലുള്ള വിവിധങ്ങളായ സാങ്കേതികനിയമങ്ങളേയും സിദ്ധാന്തങ്ങളേയും സശ്രദ്ധം പഠിച്ച അമൃതയുടെ കലയിൽ സ്വയം ആജ്ഞിതമായൊരു നവീനതയും വ്യക്തിത്വവും തെളിഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. പാശ്ചാത്യകലാസമ്പ്രദായങ്ങളിൽ നിന്നും അനുകരണീയങ്ങളായ വശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച് ഒരു പുതിയ മാറ്റം ഉൽപ്പാദനം ചെയ്ത അമൃത തികച്ചും അഭിനന്ദനാർഹനാണ്. കലയെക്കുറിച്ച് പൊതുവെയും, ഭാരതീയ ചിത്രകലയെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകിച്ചും അവർക്ക് ചില വ്യക്തമായ വിശ്വാസങ്ങളും ഉറച്ച അഭിപ്രായങ്ങളുമുണ്ട്.

1913-ജനുവരിമാസത്തിൽ പഞ്ചാബിലെ ഒരു യന്ത്രികുടുംബത്തിലാണ് അമൃത ജനിച്ചത്. കേവലം ഒരു കൊച്ചു കുഞ്ഞായിരുന്നപ്പോൾതന്നെ ചിത്രമെഴുത്തിൽ അസാമാന്യമായ അഭിനിവേശം പ്രകടിപ്പിച്ചു തുടങ്ങിയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബാല്യകാലം സുപ്രസിദ്ധ

ജീവിതവും ഭാവനയും പുതുമയുടെ
വെളിച്ചത്തിൽ, ഹൃദയത്തിന്റെ ഭാഷയിൽ ചിത്രീകരിച്ചു

ഗാന ചിത്രങ്ങൾ

കെ. പി. ബി. പാട്ടുത്തിന്റെ
പതിനാലു കവിതകളുടെ സമാഹാരം
വില 12 ണ.

അനേപഷിക്കുക:
K. R. BROTHERS, CALICUT.

സുഖവാസസ്ഥലമായ സിലയിൽ ഒരു വിധം സുഖമായി കഴിച്ചുകൂട്ടി. മകളുടെ അതുതാവഹമായ കലാവാസന കണ്ടു സതുഷ്ടരായ മാതാപിതാക്കൾ അമൃതയെ ചിത്രകലയിൽ കൂടുതൽ പരിശീലനം ലഭിക്കുന്നതിനായി ഫ്ലോറൻസി ലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അവിടുത്തെ ജീവിതരീതി അപരക്കുതൃപ്തികരമായിത്തന്നിയില്ല. താമസിയാതെ ഇന്ത്യയിലേക്ക് തന്നെ മടങ്ങുകയും ഏറെക്കുറിയും മുൻവീണ്ടും യൂറോപ്പിലേക്ക് കപ്പൽ കയറുകയും ചെയ്തു. 1929-ആദ്യത്തിൽ അമൃത പാരീസിലെത്തി. അവിടെ ഏതാണ്ട് മൂന്നു മാസകാലത്താളം Grand Channiere അക്കാഡമിയിൽ Pierre Vaillantന്റെ കീഴിൽ പരിശീലനം നടത്തി. ചിത്രകലയുടെ നാനാവശങ്ങളെക്കുറിച്ചും സൂക്ഷ്മവും പഠിക്കുകയും നൈപുണ്യം നേടുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് Ecole des Beaux Arts-ൽ പ്രവേശനം ലഭിച്ചു. അവിടെ പ്രവേശനം ലഭിച്ച പ്രൊഫസ്സർ ലൂസിൻ സൈമന്റെ ശിക്ഷണത്തിൽ പഠിച്ച ആദ്യത്തെ ഇന്ത്യക്കുമാരി അമൃതയാണ്. മൂന്നു വർഷത്താളമുള്ള അവിടുത്തെ ജീവിതത്തിനിടയിൽ അമൃതക്ക് ഒട്ടേറെ സമ്മാനങ്ങളും അനുമോദനാശംസകളും ലഭിച്ചു.

1932-ൽ, തന്റെ ഇരുപതാമത്തെ വയസ്സിൽ "Torso" എന്ന കലാസൃഷ്ടി ഗ്രാൻഡ് സാലണിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. പ്രശസ്തരായ പല കലാനിഷ്ഠന്മാരുടെയും മുക്തകണ്ഠമായ പ്രശംസയ്ക്ക് പാത്രീയായി ഒരു കലാശില്പമാണിത്. അടുത്ത വർഷത്തിൽ (1933) പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ട "ബാലികമാർ" (Young girls) എന്ന ചിത്രം അപര ഗ്രാൻഡ് സാലണിലെ ഒ

രംഗമായി (അസ്സോസിയേറ്റ്) തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ കാരണമായി. 1934ൽ Salon des Tailleriesൽ തന്റെ ഒരാലേഖ്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. സാധാരണ കലാകാരന്മാർക്ക് ലഭിക്കാത്തൊരവകാശമാണെന്ന സംഗതി പ്രത്യേക ശ്രദ്ധയേറിയതാണ്.

പാശ്ചാത്യകലാരീതിയിൽ അവഗാഢമായ പ്രാവീണ്യം നേടിയ ശേഷം 1934-ൽ ചെർഗിൽ ഇന്ത്യയിലേക്ക് മടങ്ങി. പിന്നീട് തന്റെ മഹത്തായ ആശയാദർശങ്ങൾക്ക് വിപ്ലവാത്മകങ്ങളായ രൂപവും വണ്ണവും കൊടുത്തുകൊണ്ട് സിലയിലുള്ള തന്റെ സ്റ്റുഡിയോയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുകയാണ് ചെയ്തത്. "യാചകർ" (Beggars) എന്ന ആലേഖ്യം അമൃതയുടെ അസാമാന്യമായ കലാപ്രതിഭയ്ക്ക് വിശിഷ്ടോദാഹരണമാണ്. ഭാഗ്യപ്രകാശത്തിലും ആശയാവിഷ്കരണത്തിലും പ്രസ്തുത കലാസൃഷ്ടി തികച്ചും വിജയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുവേണം പറയാൻ. "Torso", "Young girls" എന്നീ ചിത്രങ്ങൾ അമൃതയുടെ ആദ്യകാല കലാസമ്പ്രദായത്തിനും, "Beggars", "Mother India" എന്നിവ പിൻകാലത്ത് സ്വീകരിച്ച നവീനരീതി

ക്കും മകുടോദാഹരണമാണ്. "ഡേലേബർ", "ബെഗ്ഗർ വുമൺ" എന്നീ ശില്പങ്ങളിൽ ഭാരതീയതം അതിന്റെ തനിരൂപത്തിൽ തെളിഞ്ഞു കാണാം. അവയിലോരോന്നിലും സ്പന്ദിക്കുന്നത് ഭാരതത്തിന്റെ ഹൃദയമാണ്!

"ഗ്രാമീണർ" (വില്ലേജർസ്) എന്ന കലാസൃഷ്ടി 1936-ൽ പാരീസിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. അതിനെക്കുറിച്ച് വിശ്രുത കലാവിമർശകാഗ്രേസരനായ "ഗാസ് ടൺ ഡെറിസ്" അഭിപ്രായപ്പെട്ടതിങ്ങിനെയാണ്: "Her powerful and individual talent seems to have found its climate."

ഇന്ത്യൻ ചിത്രകലയുടെ നവോത്ഥാനത്തിൽ സുപ്രധാനമായൊരു പങ്ക് വഹിച്ച അമൃതയുടെ വിശിഷ്ടമായ വ്യക്തിമുദ്രകൾ ഭാരതത്തിന്റെ വിമോചനസമരചരിത്രത്തിലും തെളിഞ്ഞു കാണാം. ഇത്രയും ചുരുങ്ങിയ കാലംകൊണ്ട് കലാപരമായ ജീവിതത്തിൽ ഇത്രയും മഹോന്നതമായ വിജയം കൈവരിച്ച കലാസേവകർ ലോകചരിത്രത്തിൽ ഏറെയില്ല. 1941-ൽ ആ മഹത്തായ ജീവിതം എന്നെ നേയ്ക്കുമായവസാനിച്ചു!

—*—

ആര്യവൈദ്യ ഫാർമസി

കല്യാണി റോഡ്; ചാലപ്പറമ്പ് P. O.
കോഴിക്കോട്.

Prop & Chief Physician : N. V. Raghava Varier

ചരൂകാന്തി മൂണ്ണം

മുഖക്കുരു, മുഖത്തുണ്ടാകുന്ന കറുപ്പ് വണ്ണം, കത്തിപ്പുക. (Razor Poison) മുതലായവക്ക് വിശേഷം.

കേരളിലോ ഗ് സൗജന്യം

മാനേജർ.

ചെറുകഥ

‘കലാകാരന്റെ മാപ്പ്.’

ഇതൊരു പ്രേമലേഖനമല്ല; ഒരു കലാകാരന്റെ ആത്മകഥയാണ്. എനിക്ക് പ്രേമിക്കാനറിയാം; രാഗലേഖനങ്ങളയക്കാനും. പക്ഷെ, യുവതികൾക്ക് കത്തയക്കരുതെന്ന് ഏതോ ഒരു ജ്ഞാതശക്തി എന്നോടാജ്ഞാപിക്കുന്നു.

ആ, അജ്ഞാതശക്തി എന്താണ്? ഞാൻ പലപ്പോഴും ആലോചിക്കാറുണ്ട്. ഇതേവരെ എനിക്കൊന്നും മനസ്സിലായിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഇന്നു ഞാൻ നിനക്കെഴുതുകയാണ്; ഒരു സഹോദരന്റെ നിലക്ക്.

ദേവി! ഇരുളടഞ്ഞ ഒരു മുറിയിൽ ഏകനായിരുന്നു കൊണ്ടാണ് ഞാനിരുന്നതത്. എനിക്ക് നിന്നോട് പലതും പറയാൻ ആഗ്രഹമുണ്ട്. പരിഭവങ്ങളല്ല; ക്ഷേമയോടെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ.

ഒരപരാധബോധം എന്നെ പിടികൂടിയിട്ട് വളരെ നാളുകളായി. എത്ര മറക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടും അതെന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്ന് മാഞ്ഞു പോകുന്നില്ല. അജ്ഞാതമായ ഒരു രാത്രിവേദനയിൽ എന്റെ ഹൃദയം പുകഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

എന്നെ, നീ അറിയുകയില്ല. പക്ഷെ, എന്നിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന കലാകാരനായ ‘മധു‘വിനെ നീ അറിയും; ആ “രണ്ടു നക്ഷത്രങ്ങൾ” എന്ന ചിത്രം പുറത്തിറങ്ങിയതു മുതൽ.

എന്നെ നീ കണ്ടിട്ടില്ല. എനിക്ക് ഒരിക്കലും കാണുകയുമില്ല. ദേവി! ഞാൻ പോകുകയാണ്; പുതിയ അനുഭവങ്ങളെ തേടി!

പക്ഷെ, നിന്നെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ നിന്റെ അടുത്താണ്. വളരെ, വളരെ അടുത്ത് നിന്റെ ഹൃദയത്തിനരികിൽ.

നിന്നെ ഞാൻ അറിയും. നിന്റെ ഓരോ പലനങ്ങളേയും ഞാൻ വീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിന്റെ വികാരങ്ങളെ ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെ, നിന്നെപ്പറ്റി എല്ലാം, എല്ലാം എനിക്കറിയാം.

രാത്രിയാണ് എന്റെ പകൽ. നിശയുടെ നിശ്ശബ്ദതയിലാണ് ഞാൻ പുറത്തിറങ്ങാറ്. അതുകൊണ്ട്

നാനാക്കുറിപ്പ്.

ഞാൻ നിനക്കെന്നെപ്പറ്റി ഒന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

ഈ, ഏകാന്തതയിൽ ഞാൻ ജീവിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് കൊല്ലങ്ങൾ അഞ്ചുകഴിഞ്ഞു. എനിക്ക് മാതാപിതാക്കളുണ്ട്. ബന്ധുചിത്രങ്ങളുണ്ട്. സുഖമായി ജീവിക്കാൻ പററിയ ഒരു വീടും. എന്നിട്ടും ലോകത്തിൽ നിന്നൊറ്റപ്പെട്ട് ഏകനായി, അജ്ഞാതനായി ഞാൻ ജീവിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു.

എന്തുകൊണ്ട്?

വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുടെ കൂട്ടിമുട്ടലിൽ ലോകം, ഞങ്ങളെ, ഞങ്ങളെ വീർപ്പമുട്ടുന്നതുകണ്ട് എനിക്ക് സുഭീഷ്ടതയുടെ പൊന്തത്താലിൽ ആടിക്കൊണ്ട് ജീവിക്കാൻ മനസ്സുവന്നില്ല. ചുരുപാടുകളിൽ നിന്നുള്ള ആ ഭയങ്കരനിലവിളി എന്റെ ഹൃദയത്തെ വല്ലാതെ വേദനിപ്പിച്ചു. ഞാൻ ലോകത്തിലേ

ക്കിറങ്ങി. പക്ഷെ, കനത്ത മതിൽക്കെട്ടുകളാണു എന്നെ സ്വാഗതം ചെയ്തത്.

ഞാൻ പരാജയപ്പെട്ടു. പ്രതിവിധി കണ്ടുപിടിക്കാൻ എനിക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. നിരാശനായി ഒരൊഴിഞ്ഞ കോണിൽ ഒറ്റപ്പെട്ടു ജീവിക്കേണ്ടിവന്നു.

ഏകാന്തജീവിതമാണ് എന്നെ ഒരു ചിത്രകാരനാക്കി മാറ്റിയത്. എനിക്ക് ഞാൻ സ്വന്തം തിശ്താനുഭവങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നെ ചുരുപാടുകളിൽനിന്ന് കണ്ടുകേട്ടും അറിഞ്ഞ ക്ഷേമ വാസ്തവങ്ങളും. അവ ഞാൻ പകർത്തി.

ജീവിതത്തിന്റെ കടുത്ത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ ഞാൻ വരച്ചു കാട്ടി. വ്യത്യസ്തതാല്പര്യങ്ങളുടെ കൂട്ടിമുട്ടലുകൾ ചിത്രീകരിച്ചു. മിഴിപ്പും ജീവനുള്ള പ്രസ്തുതചിത്രങ്ങൾ സാധ്യതയോടുകൂടി കൈനീട്ടി സ്വീകരിച്ചു.

പക്ഷെ, കഴിഞ്ഞ ഒരു കൊല്ലമായി എന്റെ ജീവിതത്തിന് ഞാനറിയാത്ത ഒരു മാറ്റം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. നിന്നെക്കണ്ടതു മുതൽ ഞാനൊരു പുതിയ മനുഷ്യനായി.

തെറ്റൊന്നിടയായിരുന്നോ? എനിക്കിന്നും അതജ്ഞാതമാണ്!

ആ രംഗം ഞാനിപ്പോഴും ഓർക്കുന്നു:

അന്നു പതിവുപോലെ ശുദ്ധമായ ശ്വാസിക്കുവാൻ ഞാൻ പുറത്തിറങ്ങി നിരത്തിൽ ഭയങ്കരമായ കൂരിരുട്ടുണ്ടായിരുന്നു. നടന്നു, നടന്ന് ഞാൻ വെൺമാടത്തിനടുത്തെത്തി. ‘മക്കറിലൈറി’ന്റെ പ്രഭയിൽ, പൂമുഖത്ത് നീ ചിത്താമഗ്നയായി പുറത്തേക്കുനോക്കി നില്ക്കുകയാണ്.

കൂരിരുട്ടിൽ ഒരു പ്രേതത്തിന്റെ നീണ്ട നിഴൽപോലെ നീ എന്നെ കണ്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. ഞാൻ നിന്നെ വളരെനേരം നോക്കിനിന്നു; എന്റെ ആത്മാവിന് മതിവരുവോളം!

ആ നിമിഷം മുതലാണ് ഞാൻ നിന്നിലേക്ക് ഒളിച്ചുകേറിയത്. അന്നാണ് ഞാൻ യഥാർത്ഥസൗന്ദര്യം കണ്ടെത്തിയത്.

ദേവീ! ക്ഷമിക്കണം. സൗന്ദര്യത്തിന്റെ ആത്മാവു ഞാൻ നിന്നിലാണ് ആദ്യമായി കണ്ടത്. നിഷ്കളങ്കമായ ആ കണ്ണുകളുടെ ദൃതചലനം സൗന്ദര്യത്തിന്റെ ഭാളം വെട്ടലായിരുന്നു. ചിന്താധീനയായിരിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ മുഖത്ത് ഒരു ദിവ്യസന്ദേശം ഒളിഞ്ഞുകിടന്നിരുന്നു. മുല്ലാമാട്ടുകൾ പോലെയുള്ള പല്ലുകൾ. ആ പവിഴച്ചുണ്ടുകൾക്ക് ഒരലങ്കാരം തന്നെയായിരുന്നു .....!

അദ്ദേശമായ ആ സൗന്ദര്യം എന്റെ ആത്മാവിനെ മയക്കി. ഹൃദയം ആനന്ദാഭോഗിതമായി. തലച്ചോറിൽ നവഭാവനകൾ നൃത്തംവെച്ചു.

കലാഗുണംനിറഞ്ഞ പ്രേമചിത്രങ്ങൾ പിന്നീട് ഞാൻ വരക്കാൻ തുടങ്ങി. വിശ്രമമില്ലാതെ തുരുതെ വളരെ ചിത്രങ്ങൾ വരച്ചു. ആ ചിത്രങ്ങൾക്കെല്ലാം ജീവൻ നല്കിയത് എന്റെ സൗന്ദര്യബോധത്തിന്റെ ആത്മാവായിരുന്നു. കലാഭംഗി കൊടുത്തത് നിന്റെ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ ആത്മാവ്.

അന്നെനിക്ക് നിന്നോട് അനുകമ്പ നിറഞ്ഞ സ്നേഹം മാത്രമേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

പക്ഷെ, ദിവസങ്ങളിൽകൂടി നിന്റെ രൂപം എന്റെ ഹൃദയത്തെ വിടാതെ പിടികൂടിയപ്പോൾ;

അലരാത്രിയുടെ നിശ്ശബ്ദതയിൽ നിന്റെ സൗന്ദര്യം എന്റെ ഹൃദയത്തെ ഇക്കിളിപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ;

ദേവീ! ഞാനറിയാതെ എന്റെ ആത്മാവു നിന്നിലേക്ക് മെല്ലെ, മെല്ലെ, അലിഞ്ഞുചേർന്നു.

ആ അതുലസൗന്ദര്യം എന്റെ സിരകളെ കോരിത്തരിപ്പിച്ചു. ആത്മാവിനെ വികാരഭരിതമാക്കി. അതിൽ ഹൃദയം പൂർണ്ണമാണ്.

ഒടുവിൽ, പുകഞ്ഞുപുകഞ്ഞു, പൊട്ടാരായ ഒരു ബലുൺപോലെ ഹൃദയം വിങ്ങിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ;

സിരകളുടെ കോരിത്തരിപ്പിൽ, വികാരം ആത്മാവിൽ വേലിയേറ്റമുണ്ടാക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ;

ദേവീ! ഭാവനകളുണർന്ന പൊട്ടിത്തെറിക്കാരായ തലച്ചോറിൽ നിന്നും പുറത്തുചാടിയതാണ് “ആരണ്ടു നക്ഷത്രങ്ങൾ!”

ക്ഷമിക്കണം. ചിത്രം നീ കാക്കുന്നു?

പ്രശാന്തസുന്ദരമായ ഒരു സന്ധ്യ. പരന്നുകിടക്കുന്ന വയലിനു നടുവിൽകൂടി, ഒരു കൊച്ചുരുവി മെല്ലെ, മെല്ലെ ഒഴുകുകയാണ്. അരുവിയിലേക്കു ചാഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന കല്പകുണ്ഡലത്തിന്റെ ചോട്ടിൽ ഒരു യുവതി കാൽനീട്ടി ചാഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മെടഞ്ഞുവെച്ചതും ചുരുണ്ടതുമായ തലമുടി ചുമലുകളിൽകൂടി നെഞ്ഞിൽ ഉയർന്നുനില്ക്കുന്ന മാറിടത്തിൽ വിശ്രമംകൊള്ളുകയാണ്. മുടിയിൽ രക്തപുഷ്പം ചൂടിയിരിക്കുന്നു.

യുവതി ചക്രവാളത്തിലേക്ക് ദൃഷ്ടിയുറപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവിടെ കരത്തിരുണ്ട ഒരു കാമേഷ്വരൻ, മനുഷ്യരൂപം പൂണ്ടിരിക്കുന്നു. തലയാണെന്ന് തോന്നുന്ന ഭാഗത്ത് രണ്ടു നക്ഷത്രങ്ങൾ അവളെ

ഉററുനോക്കുകയാണ്. ചിതറിക്കിടക്കുന്ന നേരിയ കരിമേഘങ്ങൾ ആ മനുഷ്യരൂപത്തിന്റെ പാറിപ്പറന്ന തലമുടിയുടെ പ്രതീതിയാണ് ഉണ്ടാക്കുന്നത്.

കാമുകന്റെ പൊൻകിനാവുകൾ പോലെ തങ്കമേഘങ്ങൾ ആ ചിത്രത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിന് മററുകൂട്ടുന്നു.

ആ ചിത്രത്തിന്നെന്താണ് ഇത്ര അധികം ഭംഗിയുള്ളത്? എന്തിനെക്കൊന്നു മറിഞ്ഞുകൂട. പക്ഷെ, ഒരു വാസ്തവം:

ആ യുവതി നിന്റെ പ്രതിരൂപമായിരുന്നു. കാമേഷ്വരൻ എന്റെ തും!

വേറെ ഒരു വാസ്തവം:

അകന്ന്നിന്ന്, നിന്നിൽ നിന്നും പ്രചോദനം വരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഞാനാചിത്രം വരച്ചത്. അതും ഒരു മണിക്കൂർകൊണ്ട്. അത്രയും ചുരുങ്ങിയ സമയംകൊണ്ട് ഞാനിതുവരെ ഒരു പൂണ്ണചിത്രം വരച്ചിട്ടില്ല. തെറ്റില്ലാതെ; കോറലില്ലാതെ. അതിൽ ഞാനിന്നും അഭിമാനംകൊള്ളുന്നു.

പ്രതീക്ഷകളെ കവച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടാണ് ആ ചിത്രത്തെ സഹൃദയന്മാർ സ്വാഗതംചെയ്തത്. അതുതൽക്കു എന്റെ ആത്മാവു നിന്നിൽ ഒട്ടിച്ചേർന്നു. എന്റെ ഹൃദയം നിനക്കു മാത്രമായി.

അങ്ങിനെ,

സ്വപ്നങ്ങളിൽകൂടി ഞാൻ നീയുമായി സംസാരിച്ചു. ഭാവനകളിൽ കൂടി എന്റെ ചിന്താമണ്ഡലത്തിൽ ഞാൻ നിന്നെ പലനിലകളും ദർശിച്ചു.

ഞാൻ, മുടിയിൽ പുഷ്പം ചൂടാൻ ആഗ്രഹിച്ച ദിവസം നീ പുഷ്പം ചൂടി.

ഒരുനാൾ മഞ്ഞ;

മറ്റൊരാൾനാൾ ചുകപ്പ്.

അണിഞ്ഞൊരുങ്ങാൻ ആഗ്രഹിച്ച ദിവസം നീ അണിഞ്ഞൊരുങ്ങി.

ഒരുനാൾ ചുകപ്പുസാരിയും, വെള്ളബ്ലൗസും;

മറ്റൊരാൾനാൾ വെള്ളസാരിയും ചുകന്ന ബ്ലൗസും !

അങ്ങിനെ ഭാവനയുടെ വെള്ളിത്തിരയിൽ നീ എന്റെ ആഗ്രഹത്തോടൊപ്പം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു; മറിഞ്ഞു.

നിന്നെ ഞാൻ പ്രേമിച്ചു; എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ കൂട്ടുകാരിയായി.

നിന്നെ ഞാൻ ആരാധിച്ചു; കലാബോധത്തിന്റെ ദേവതയായി.

അതിൽ തെറ്റുണ്ടോ ?

പക്ഷെ, ഒരു സത്യം:

നീ വിദ്വേഗത്തിൽ ഒരു മരീചികപോലെ അധ്വക്തയായി മറിഞ്ഞു കിടക്കുകയാണ്; എന്റെ ആഗ്രഹങ്ങൾ അസ്ഥാനത്തും !

പിന്നെ ചില കടുത്ത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ :

നീ.....?

അദ്വൈതമായ മതിൽകെട്ടിനപ്പുറത്ത് ഭദ്രമായ മുറിക്കുകയാണ്.

ഞാനോ?

തൂറുന്ന ആകാശത്തിൻകീഴിൽ അതിർവരമ്പുകളില്ലാത്ത ഒരു മണലാ രണ്യത്തിൽ !

നീ.....?

മുരത്ത യാഥാസ്ഥിതികതപത്തിത്തിന്റെ മടിത്തട്ടിൽ സുഖമായുറങ്ങുമ്പോൾ,

ഞാനോ?

ആ മടിത്തട്ടിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടാൻ മുറവിളിക്കുന്നു.

നീ ഒരു മതാനയായി.

ഞാനൊരു മനുഷ്യൻ !

നിനക്കു ദേവാലയങ്ങളുണ്ട്.

എനിക്കോ?

ഒന്നുമില്ല, ലോകമാണ് എന്റെ ദേവാലയം.

ഭയങ്കരയാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ! അതിനുമുമ്പിൽ മിഴിച്ചുനിൽക്കുമ്പോഴാണ്, നീ എന്നെ വെറുക്കുന്നുണ്ടെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയത്. എന്നെ ഒരു കലാകാരൻ എന്ന നിലക്ക് നീ അഭിനന്ദിക്കുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു.

പക്ഷെ, ഹൈന്ദവാരണകളിൽ കൂടി നീ എന്നെ വെറുത്തു. നിദ്വന്ദനായ ഒരു ശത്രുവെപ്പോലെ കരുതി. അപമാനിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു എനിക്കതിൽ പരിഭവമില്ല.

കലാകാരനും പരിഭവിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

ആ ചിത്രം നിന്റെ ആത്മാവിനെ മുറിച്ചെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നറിഞ്ഞു മുതൽക്കാണ്, ഒരപരാധബോധം എന്റെ ഹൃദയത്തെ പിടികൂടിയത്. ആ ആത്മവേദനയിൽ ഇന്നെന്റെ ഹൃദയം മൂകമായി കരയുകയാണ്.

എനിക്കു നിന്നെ വെറുക്കാൻ സാധ്യമല്ല; മറക്കാനും. ഇന്നും നീ എന്റെ തലച്ചോറിൽ ഒരേകാന്തതാരംപോലെ പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു!

പക്ഷെ, ആ, അപരാധബോധം എന്റെ

മുന്നിൽ ഇഴഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ;

ഹൃദയത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ നിന്നും മാപ്പിനുവേണ്ടിയുള്ള അലമുറയുയരുമ്പോൾ;

ദേവീ! എന്റെ മനസ്സാക്ഷിവെവുകയാണ്: മാപ്പുപേക്കിക്കൂ! മാപ്പുപേക്കിക്കൂ!

എങ്ങിനെ?

സാധാരണമനുഷ്യനെന്ന നിലക്കല്ല; ഒരു കലാകാരൻ എന്ന നിലക്ക്.

അപ്പോൾ.....

തലച്ചോർ ഒരു പുതിയ ആശയത്തിനുവെമ്പി ഒടുങ്ങാത്ത ആവേശത്തോടെ ഞാൻ മുററത്തു ഉലാത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവസാനത്തെ ബീഡിവലിച്ചു തീർന്നെങ്കിലും ആശയമൊന്നും കിട്ടിയില്ല.

തലച്ചോർ മരവിച്ചുവോ?

പുഷ്പങ്ങളെ തലോടിവരുന്ന ഒരു കുളിർകാറ്റും എന്റെ തലച്ചോറിനെ ഒന്നു സ്പർശിച്ചെങ്കിൽ;

ആത്മാവിൽ നിന്നുണർന്നുവരുന്ന ഒരു മധുരഗാനം എന്റെ ഹൃദയത്തെ ഒന്നു ചുംബിച്ചെങ്കിൽ;

ഏകിൽ ?

ഭാവനകളുണർന്നു, മരവിച്ച എന്റെ തലച്ചോർ വീണ്ടും ജീവിക്കുമായിരുന്നു.

ഇതാ ബാല്യ ഷോ സ്റ്റോർസിൽ

വിശേഷപ്പെട്ട കല്യാണച്ചരക്കുകൾ, എല്ലാതരക്കാർക്കും പറ്റിയത്. Wedding സാരി, ചോലിപീസ്, സിൽക്ക് ദോത്തി, വേഷി മുതലായവ പരിഷ്കൃതരീതിയിൽ തയ്യാറുണ്ട്.

ആ മന്ദമധുരധ്വനി....?

ഓ....അടുത്ത വീട്ടിലെ ലീല ഒരു പദ്യംകണക്കെ അവളുടെ 'പാഠം'നീട്ടിച്ചൊല്ലുകയാണ്:

"സി. എ. ടി. കേററു പുച്ചു ആർ. എ. ടി. റേററു. എലി."

കിട്ടി ഒരു പുതിയ ആശയം. ഏററവും പുതിയത്.

.....നീ ഒരു പുച്ചയും, ഞാനൊരു എലിയും! എന്റെ ഭാവനയിൽ നീ ഒരു 'പുച്ച'യായി പതുങ്ങിക്കിടക്കുകയാണ്; എന്നെ പിടിച്ചിഴിഞ്ഞാൻ!

"പുച്ചയും എലിയും" എന്ന ചിത്രം ഞാൻ ഉടനെ വരച്ചതീർത്തു. ആ ചിത്രത്തിന്റെ ആശയം നിനക്കു മനസ്സിലായിട്ടുണ്ടോ?

ദേവീ! ഒരു കലാകാരൻ തന്റെ ഭാവനയെ പകർത്താൻ ഒരു വ്യക്തിയെയല്ല, ഒരാശയത്തെയാണ് പിടികൂടാൻ. അത്മപൂർണ്ണതയുണ്ടെങ്കിൽ, അവൻ ഒരന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിച്ചു വ്യക്തികളെ അതിൽ കരക്കളാക്കുന്നു. എല്ലാ കലാസൃഷ്ടികളും അങ്ങിനെയാണ് പുറത്തുവരുന്നത്. വ്യക്തികൾക്കുവേണ്ടി ആശയങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചാൽ കലയുടെ മൂല്യം നശിച്ചുപോകും. ഈ വാസ്തവം ദേവീ, ഇപ്പോഴെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കണം.

നിശ്ശബ്ദമായ ഏകാന്തതയിലാണ് എന്റെ തലച്ചോർ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ഒറ്റയ്ക്കിരുന്നു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ അവാച്യമായ ഒരാനന്ദം എന്റെ ഹൃദയത്തെ പിടികൂടുന്നു.

ഇന്നു എന്നെപ്പറ്റി ഞാൻ വളരെ അധികം ആലോചിച്ചു. എന്റെ ജീവിതരീതിയെപ്പറ്റി; നിലപാടിനെപ്പറ്റി. ഓക്കാനോടും എന്നിങ്ങനെ നാണമാണുതന്നെ.

ഒരു കാലത്ത് ഞാൻ പാവങ്ങളു

അർച്ചനാപത്ഥം.

പി സി. കുട്ടികൃഷ്ണൻ.

അമ്മിഞ്ഞപ്പാലിനായിക്കര
യുമരിയൊര-
പ്പെട്ടതലൈക്കുയിലേന്തി
സ്നേഹത്തോടു തോവന
മുടൈക്കര
താരികലപ്പിച്ചിടുമ്പോൾ,
അമ്മയ്ക്കുണ്ടാം കരയൊക്കൊമ്പൊ
ളിയതുവെളി
വായ്ക്കാട്ടിടം കണ്ണുരണ്ടും
ചെമ്മമ്പീഴുന്നു കാത്താനന-
മതിൽ അവ
നിന്നമ്ബനാപുഷ്പവഷം!

ടെ ചിത്രകാരനാണെന്നു അഭിമാനിച്ചിരുന്നു.

ഇന്നോ?

വെറും ഒരു പ്രേമാരാധകനായി മാറിയിരിക്കുകയാണ് ഞാൻ. അതിൽ കൂടി ഒരു ബുദ്ധിയായും!

ഞാൻ ലജ്ജിക്കുന്നു; നരകിക്കുന്ന ദരിദ്രലക്ഷങ്ങളെ മറന്നതിൽ!

ഇതെഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഞാനെന്റെ അവാസാനത്തെ പ്രേമചിത്രം വരച്ചു. ഞാനല്ല; ഏതോ അജ്ഞാതഹസ്തങ്ങൾ ബ്രഹ്മീലാതെ; ചായമില്ലാതെ; കടലാസ്സില്ലാതെ.

കുടുകടെ വലിച്ചുതീർത്ത ബീഡിയുടെ പുക ഈ, ഇരുണ്ട മുറിയിൽ തങ്ങിക്കൂടിയിരിക്കുന്നു. നേരിയ വെള്ളമേഘംപോലെ അത് അവിഷ്കരണമായി മാറുകയാണ്.

ആ പുതിയ 'മേഘമണ്ഡലത്തെ' നോക്കിക്കൊണ്ട് ഞാൻ ഇരുന്നു; വളരെനേരം!

എന്തു?

ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. കണ്ണുതുടച്ചു വീണ്ടും, വീണ്ടും നോക്കി.

ആ പുക നീണ്ടു വലിഞ്ഞത് രണ്ടു മനുഷ്യ രൂപങ്ങളായി മാറിയിരിക്കുന്നു.

അത്ഭുതം! ആ രൂപങ്ങളിൽ ഒന്നെന്റെതുപോലെ, എന്നിങ്ങനെയോ.

മറേതോ? നിന്റേതും.

ആ രണ്ടു രൂപങ്ങൾ മുഖത്തോടു മുഖം നോക്കിനിൽക്കുകയാണ്. എന്റെ മുഖത്ത് ഒരപരാധബോധം നിഴലിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിന്നിൽ ചെറുപ്പം!

എന്റെ രൂപത്തിന്റെ ആത്മാവുപറയുകയാണ്:

"സൌന്ദര്യത്തിന്റെ ആത്മാവേ! എന്നിങ്ങനെ മാപ്പതരൂ!"

.....ദേവീ! എന്നിങ്ങനെ മാപ്പതരുമോ? ഞാൻ പോകുകയാണ്; മധുരസ്തരണകളോടെ, പുതിയ അനുഭവങ്ങളെ തേടി, അജ്ഞാതഭാവിയീലേക്ക്!

—:—

തനോഹരതായ
തലമുടി
വളരുവാൻ!
പ്രസിദ്ധങ്ട്
വെജിനറബിൾ
ഹെയർഡ്രെയിൻ
ഉപയോഗിക്കുവിൻ
RATHOD TRADING CO
BOWLBARRETT ROAD, MADRAS

ചെറുകഥ

കാമികന്റെ ഭാര്യ

‘എന്താ ദേവു, സുഖമില്ലേ?’

ഉത്തരമില്ല! അവളുനങ്ങുന്നില്ല. കിടന്നുകിടപ്പിൽ എന്റെ ചോദ്യമേ കേട്ടില്ലെന്ന ഭാവത്തിൽ അവൾ അഭിനയം തുടർന്നു.

“തലവേദനയുണ്ടോ?” കോട്ടഴിച്ചു കൊടുത്തിന്മേൽ തുക്കിയ ശേഷം അവളുടെ നെറ്റി തൊട്ടു ഞാൻ ചോദിച്ചു; അവൾ പരിഭവപൂർവ്വം എന്റെ കൈതട്ടിമാറി.

തെല്ലു പരിഭവത്തോടെ, വീണ്ടും ഞാൻ ചോദിച്ചു:

“ഓ....അപ്പോൾ ദേവുവെ ഞാൻ തൊട്ടുന്നതും ഇഷ്ടമല്ലാതായോ....?”

അവൾ മിണ്ടിയില്ല.

“എന്താ ദേവു മിണ്ടാത്തത്? മൗനവ്രതമാണോ? എങ്കിലെഴുതിയറിയിക്കാമല്ലോ!”

“മിണ്ടേണ്ടവർ വേറെയുണ്ടല്ലോ.-” ആ പരിഭവത്തിന്റെ അഗ്നിപർവ്വതം പൊട്ടി. എന്നിട്ട് കഴുത്തു വെട്ടിച്ചുകൊണ്ടവൾ ആ ജ്ഞാപിച്ചു: “അവരോട് ചെന്നു ചോദിക്കൂ!”

“ആരാ ദേവു, വേറെ!”-വഴി തെറ്റിയ പാമ്പനെപ്പോലെ വിഷമിക്കുന്ന ഞാൻ അഭ്യർത്ഥനാസ്വരത്തിലന്വേഷിച്ചു: “എല്ലാം തുറന്നുപറയൂ, ദേവു”

“തെളിയിച്ചുപറയാൻ വേറെ ആളില്ലെന്ന് ഞാനെന്തിനാ....?”- അവൾ വാശികൂട്ടി.

എന്താണിപ്പറയുന്നത്? എനിക്കീ വേദാന്തമൊന്നും തിരിയുന്നില്ല. ഓ, അല്ലെങ്കിൽ മനസ്സിലാ

നുവെച്ചു പുറമെ മറ്റൊന്നു പറയുക നിങ്ങളുടെ വശ്വസ്വഭാവമാണല്ലോ!” അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ ഞാൻ ശബ്ദം വകയാക്കി.

“ആ രാഗയേ....! അവളെ അറിയില്ലേപോലും!” പൂർണ്ണവെറുപ്പും അങ്ങിനെ പലതും ദേവുവിന്റെ മുഖത്തു് അതു പറയുമ്പോൾ മിന്നമറിഞ്ഞു.

എനിയ്ക്കു കിരേണ്ണ കലികയറിത്തുടങ്ങി. ആ അനിശ്ചിതാവസ്ഥ

എ. എം. ചന്ദ്രപാലൻ

അതിന്നു കരുത്തുകൂട്ടി. എങ്ങിനെ കൂട്ടാതിരിയ്ക്കും?

പതിവായി ഞാൻ ഓഫീസ് വിട്ടുവരുമ്പോൾ എന്നെ പടിക്കൽവന്നെതിരേല്ലാൻ മറക്കാത്ത ദേവു, അല്ലവു തെറ്റാതെ, പുതു പുഞ്ചിരിയോടെ, ഞാൻ കോട്ടഴിച്ചുവെക്കുമ്പോഴേക്കും കാപ്പി കൊണ്ടുവന്നു തരുന്ന ദേവു!-അവളെ വരാത്തയിൽ വന്നുകയറുന്നതുവരെ കാണാത്തതാൽ, പിന്നെ എനിയ്ക്കു പരിഭവമുണ്ടാവില്ലേ? വാല്യക്കാരത്തി കൊണ്ടുവന്നു നല്കുന്ന കാപ്പിയ്ക്കു് ഭാര്യ പുഞ്ചിരി മേല്പോടി ചേർത്തു തരുന്ന കാപ്പിയോളം സ്വാദുണ്ടാവുമോ?

ഇല്ല; ഉണ്ടാവില്ല. അതെനിക്കു തന്നെ അറിയാം. അല്ലെങ്കിൽ, ഞങ്ങളുടെ ദാമ്പത്യം മുഷിഞ്ഞിരിയ്ക്കണം. അതൊട്ടില്ലാതാനും. അ

തിന്റെ പുതുമോടിപോലും മാഞ്ഞിട്ടില്ല. അങ്ങിനെയൊരവസരം.

അപ്പോൾ ഞാൻ പരിഭവിച്ചതിൽ ഏറ്റുണ്ടോ? ദേവുതന്നെയല്ല കുറുക്കാരി.....? അതൊക്കെ ക്ഷമിയ്ക്കാം.

പത്രക്കാരടെ കാവു കിട്ടിയിട്ടു് നാളേറെയായി. അവർക്കു് ഒരു കഥയെഴുതി അയയ്ക്കേണമെന്നു കരുതി, പ്രചോദനവും തേടി വീട്ടിൽ വന്നുകയറുന്ന ഒരു കഥാകൃത്തിനെ അയാളുടെ ഭാര്യ കരുത്ത മുഖവുമായെതിരേല്ക്കുന്നത് പൊറുക്കാമോ? ഞാനതെല്ലാം പൊറുത്തു. എങ്കിലും തന്നെ പിന്നെയും വേദനിച്ചിട്ടു; എന്റെ ആലോചനയിലിരുന്ന കഥയെഴുത്തുപദ്ധതി അലസിപ്പോയി.

എന്നിട്ടും കോപിയ്ക്കാതെ ഞാനനുനയസ്വരത്തിൽ ചോദിച്ചു: എന്താ, ദേവു ഇന്ന് കാപ്പിയില്ലേ?

ഏഴുനേറ്റിരുന്ന് അഴിഞ്ഞു വീണുകേൾക്കുവാനും തോളിൽ നിന്നുൻവിണ സാരിയും മറ്റും നേരെയൊക്കുന്നതിന്നിടയിൽ അവൾ പറഞ്ഞു: “എന്തോ, എനിക്കറിയില്ല!”

“അപ്പഴു,” ഞാൻ ചോദിച്ചു: “എന്നു മുതല്ലേ ദേവു അങ്ങേപ്പറക്കാരിയായത്?”

എന്നെ അയൽക്കാരിയൊന്നുമാക്കി. ഞാനങ്ങു പോയ്ക്കൊള്ളാം” അവൾ കരഞ്ഞുതുടങ്ങി. അങ്ങിനെയാണല്ലോ ഈ പെണ്ണുങ്ങൾ! കണ്ണുനീർ, അവർക്കു് വേണ്ടപ്പോൾ ലോഭമില്ലാതെ വരുമല്ലോ!

പക്ഷെ, ഞാനതുകേട്ടു് അല്പം വിഷമിച്ചു. വിവാഹശേഷം ഞങ്ങൾ വേറിട്ടുതാമസിച്ചിട്ടില്ല. ‘അതുടൻ വേണ്ടിവരുമല്ലോ’ എന്ന നേരിയഭയത്തോടും അവരപ്പോടും കൂ

ടി, ക്ഷമയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് ഞാൻ തിരക്കി:

“എന്തിനാ വീട്ടിൽ പോണം? ഇവിടെത്തെ ജീവിതം ഇത്ര നേരത്തെ മടുത്തോ?.....”

“മതിയായിന്നാരുപറഞ്ഞു? നിങ്ങൾക്കു് ആ ‘ഏതേതെ’രിയില്ലെ—രാധ? അവൾ പോരെ? പിന്നെ ഞാനെന്തിനാ?”—ദേവു വീണ്ടും കലമ്പൽ തുടങ്ങി.

“ഏതാണീ രാധ? നീയെന്താണിപ്പറയുന്നത്? എനിക്ക്ക്കൊന്നും മനസ്സിലാവുന്നില്ല. ഉള്ളതിങ്ങു തുറന്നു പറയൂ ദേവു!”—ഞാൻ വീണ്ടും സ്വരം താഴ്ത്തിയപേക്ഷിച്ചു.

“നിങ്ങൾ രാധയെ അറിയില്ല; അല്ലെ? പിന്നെ ആരുടേതാ ഈ എഴുത്തു്?”—അവൾ ചുരുട്ടിമടക്കിയ കത്തു് നിവർത്തി എന്റെ നേക്കു് നീട്ടി. എന്നിട്ടു് ടൻ: “കളവു് പറയുന്നതിനും വേണം ഒരതിരോക്കെ! ഞാനിതൊന്നും കാണില്ലെന്നു കരുതി, എല്ലെ?”

ആ കത്തു് ഞാനെഴുതി പരാജയപ്പെട്ട ഒരു ചെറുകഥയായിരുന്നു. പത്രക്കാരുടെ നിബ്ബന്ധമൂലം എഴുതി. പക്ഷെ നന്നായി തോന്നിയില്ല. ഒരു കത്തിന്റെ രൂപമുള്ളതായിരുന്നു ആ കഥ!

ഉള്ളടക്കമോ, നാടുവിട്ടുപോയ ഒരു കാമുകൻ, താൻ സൗഭാഗ്യസ്ഥനായി തിരിച്ചുവരുന്നതുവരെ കാത്തിരിയ്ക്കാൻ തന്റെ ഏതേതെ ശുഭരികളെഴുതിയ മട്ടിലുള്ളതും! പോരെ, അവർക്കു് കരയാനും കണ്ണീർ വാർക്കാനും പിന്നീടെതുവേണം?

അതു കീറി നശിപ്പിച്ചുകളയാതെ മേശമേൽ ഇട്ടേച്ചുപോയതും മായത്തരമായിപ്പോയി എന്ന് എനിക്ക്ക്കുതന്നെ തോന്നി. അതു് പാടെ നശിപ്പിച്ചുകളയാൻ എനി

ക്കു് നല്ല ബുദ്ധിതോന്നിയിരുന്നെങ്കിൽ ഈ കലാപവും മുഖം വീപ്പിക്കലുമൊക്കെ കാണേണ്ടി വരുമായിരുന്നോ?

“അതൊരു കഥയല്ലേ, രാധേ? നീയിതിലിത്ര പരിഭവീച്ചാലോ?”—ഞാൻ സാന്ത്വനപ്പെടുത്തി.

“അങ്ങിനെ വരട്ടെ. അറിയില്ല, അല്ലെ? ആ അറിയാത്ത രാധയെ നിനച്ചിരിക്കലാ എപ്പോഴും പണി.....’ന്നാലെ, എന്റെ പേർ ദേവുവെന്നാ! രാധയെന്നു വിളിയ്ക്കാൻ മോഹമുണ്ടെങ്കിലെ, അവളെച്ചെന്നു വിളിയ്ക്കണം—നിങ്ങളുടെ ആ ഏതേതെ ശുഭരിയെ”—ദേവുവിന്നു് വീണ്ടും കോപംവന്നു. ആ വാടിയ മുഖത്തു് വീണ്ടും കരിനിഴൽ വീണു.

ഞാൻ ചെയ്ത വിഡ്ഢിത്തം എനിക്കു മനസ്സിലായി. ‘രാധേ’യെന്നും ദേവുവെ അബദ്ധത്തിൽ വിളിച്ചുപോയി. പക്ഷെ അബദ്ധത്തിലെന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൾ വിശ്വസിയ്ക്കുമോ? തന്നെ മറെറൊരു പേരെടുത്തു് വിളിയ്ക്കുന്നത് ഒരു ഭാഗ്യമായിട്ടുമാവുമോ? തന്റെ ഭർത്താവു് മറെറൊരു യുവതിയെ കാണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞാൽ ഒരു തന്റെടുമുള്ള ഭാഗ്യം—അവളെ

തന്നെ സ്നേഹസ്ഥനയാക്കട്ടെ, കോപാകുലയാവാതിരിയ്ക്കുമോ?

ഏതായാലും ദേവു കൂടുതൽ തെറ്റിദ്ധരിച്ചു. ‘കാര്യം ആകെ വഷളായല്ലോ’ എന്ന ബോധത്തോടെ ഞാൻ തുടൻ: “തെറ്റിപ്പോയതല്ല, ദേവു? തെറ്റാക്കും വരാവുന്നതല്ല? നിന്റെ അനുജത്തിയെ കാത്തു്, നീ ചിലപ്പോൾ വാലുക്കാരത്തിയെ രമ്യം എന്നു വിളിച്ചുപോവാറില്ലെ? തെറ്റു പറക സാധാരണയല്ലെ?”

എന്റെ അഭ്യർത്ഥന ഫലിച്ചു; അവർക്കു് കാര്യം മനസ്സിലായെന്നു തോന്നുന്നു ആ മുഖം തെളിഞ്ഞുതുടങ്ങി.

“അപ്പോളതു കഥയാണോ?”—ചേലാഞ്ചലംകൊണ്ടു് കണ്ണീരൊപ്പി, അവൾ അതിശയിച്ചു: “എന്നിട്ടാണോ പ്രിയരാധേ എന്നുതുടങ്ങി സ്വന്തം സുകുമാരൻ എന്നുവെച്ചു് ആ എഴുത്തവസാനിപ്പിച്ചതു്?”

ശേഷമറിയാൻ അവൾ ഉല്ലാസിയായി.

“ഒരു രസത്തിനെഴുതിയതാണ് ആ കഥ. എന്താ സുകുമാരനെന്ന് നിക്കു മാത്രമേ ഇന്നാട്ടിൽ പേരുള്ളു്?”—ഞാൻ കഥയുമായവളെ പരിചയപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചു.

സാരി

സാരികൾ മുതലായ വസ്ത്രങ്ങൾ വിവിധവസ്ത്രങ്ങളിലും ചായം മുക്കുക, പ്രിൻറ് ചെയ്യുക മുതലായ എല്ലാതരം ജോലികളും കൃത്യമായും ഭംഗിയായും ചെയ്തുകൊടുക്കും.

ഖത്രിഅയ്യബ് ഹാഷിം ആൻറ് സൺസ്,
ആനക്കുളം ഇടവഴി, കോഴിക്കോട്.

★ കർഷകനണർന്നാൽ ★

ഒളപമണ്ണ

പാവ, മക്കഷ്കൻ പാടത്തു നിത്യവും

തുവുന്ന വേർപ്പുകൾതോരും,
മുത്തുകൾക്കുണ്ടെന്നെൻ മുത്തശ്ശൻ കൺപുട്ടി
മുത്തൻകളവുകൾ പാടി.

അരയിലെച്ചുങ്ങല വലിയവേ, തുള്ളി നി-
ന്നരമനച്ചോറിനു വേണ്ടി,

അക്കളിമക്കടം പാടിനാൻ: “കഷ്കൻ
നിഷ്കാമകണ്ഠയാഗീശൻ.”

പാടത്തുറങ്ങിപ്പണിയുന്ന കഷ്കൻ

പാട്ടുകേട്ടെങ്ങാനെന്നാൽ,

കഴുതായപ്പാലെ നിന്നലമുറക്കത്തു മ-
ക്കുചിമുതക്കുന്നരി കുന്തം!

അതുകൊണ്ടു നിന്നു ചിലയ്ക്കുകയാണവ,-

നരമനപ്പട്ടിയെപ്പോലെ:

“മരുവിലും മരതകപ്പട്ടു വിരിയുന്ന
മഹനീയകണ്ഠമേ ധന്യം!”

ചേരപുരണ്ടോരക്കുഷകന്റെ കൈപ്പടം
താരല്ല; മാന്തളിരല്ല.

തേനുകളല്ല, ലവണപ്പളിപ്പുക-
ളാണു വിയർപ്പുകൾതോരും.

പെട്ടെന്നുണരുകയായി കൃഷകന്റെ
ചിത്തത്തിലുള്ള സപ്പങ്ങൾ.

കൊയ്ക്കരിവാളുമെടുത്തു പാടത്തവൻ,

കത്തിയേറുന്നതുപോലെ,

നാളെ വന്നെത്തുന്നനേരത്തു പേടിച്ചു

ചുളമിപ്പട്ടികളെല്ലാം.

[പകപ്പവകാശം പദ്യകാരന്മാർ]

അവരക്കണ്ടോ സാഹിത്യത്തെ
പ്പറ്റി വല്ല അറിവും? അഞ്ചാത്ത
രം വരെ പഠിച്ച ഒരു നാട്ടിൻപുറ
ക്കാരി പെണ്ണിന്നെന്തറിയും, നെ
ല്ലുകുത്താനും അരിവെക്കാനുമല്ലാ
തെ? അതും ഏകദേശം അവരും മ
റന്നിരിയ്ക്കണം. വിവാഹശേഷം
അടുക്കളക്കോലിക്ക് ഭൃത്യയുണ്ട
ല്ലോ!

എങ്കിലും ഞാൻ ശ്രമം തുടൻ;
കഥയുടെ കഥയറിയാതെ. അവളു
ടെ തെറ്റിദ്ധാരണയും പരിഭവ
വും തീരേണ്ട.....?

“അത്-ആ കഥ, എന്റെ ഒരു
ചങ്ങാതിയുടെ അനുഭവമാണ്. നീ
യതു മുഴുവൻ വായിച്ചുനോക്കിയി
ല്ലേ? അവനു മുച്ചിച്ചിലുണ്ടാവേ
ണ്ടെന്നു കരുതിയാണ് ഞാൻ എ
ന്റെ പേർതന്നെ കഥയിലുപയോ
ഗിച്ചത്. അതിത്രയ്ക്കൊന്നുമുണ്ടാ

യിരുന്നില്ല. നീ വെറും മായിയാ
യിട്ട്, അല്ലാതെതുണ്ടതിലിത്ര
ഖം കനപ്പിട്യാൻ?”-സ്നേഹപൂ
ർവ്വം, ഞാൻ ദേവുവെ നേർത്തിൽ
പരിഹസിച്ചു.

“അപ്പോൾ ഈ കഥ നടന്നതാ
ണോ?”-അവരും അതിശയിച്ചു.

“അതെ. കുറച്ചുമാസങ്ങൾക്കു
മുമ്പ് നടന്നതു!”-ഞാൻ വിവരി
ച്ചു: “ഇപ്പോൾ ‘എന്റെ ഹൃദയേ
ശപരിയായ’ രാധയെ മനസ്സിലാ
യില്ലേ? ഇനി അവളെ ഞാനി
ങ്ങോട്ട് കൂട്ടുന്നതു് ദേവുവിനു സ
മ്മതംതന്നെയല്ലേ? അല്ലേ ദേ
വു?”-ഞാൻ അന്വേഷിച്ചു.

അവളുടെ മുഖം തെളിഞ്ഞു. അ
വിടെ നാണം ‘പകരംവന്നു.’ അതു
കണ്ടിട്ടും കാണാത്തമട്ടിൽ ഞാൻ
ചോദിച്ചു: “ദേവു, അപ്പോൾ എ
നിക്കിന്നു കാപ്പിയില്ലേ?”

“ഇല്ല”

“എന്താ ശിക്ഷയാണോ?”

“അല്ല. പാൽ എനിയും എത്തി
യിട്ടില്ല. കരികാപ്പിയുണ്ടു്. അതു്
.....” അവരും സംശയിച്ചു
നിന്നു.

“അതു പററില്ല. വേണ്ട, നീ
ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ട. ഞാൻ രാധയുടെ
അടുക്കെ പോയ്ക്കോളാം. അവി
ടെ നല്ല ഒന്നാത്തരം കാപ്പി ക
ട്ടും”

“എന്നാൽ പോയ്ക്കോളൂ!”-
അവരും സമ്മതം മുളി. എന്നിട്ടൊ
ന്നു പുഞ്ചിരിച്ചു. എന്നിട്ട്താ കവി
രത്നങ്ങൾ കൂടുതൽ ആകുഷ്കങ്ങളായിത്തോന്നി. പാറിക്കളിയ്ക്കുന്ന
ആ അളകൾക്കും ആ തിളങ്ങുന്ന ക
ണ്ണുകളോടെത്തോ അഭ്യർത്ഥിച്ചു. പ
തുക്കെ!

(അവകാശങ്ങൾ കാമികന്മാർ.)

അലൂമിനിയം പാത്രങ്ങൾ

അവയെ എങ്ങനെ സൂക്ഷിക്കാം-ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ

(മിസ്സിസ് ഏലിയാമ്മ ജേക്കബ്, തമ്പമൺ)

വീടുകളിൽ നിത്യോപയോഗത്തിലിരിക്കുന്ന അലൂമിനിയം പാത്രങ്ങളുടെ നിറം കറുത്തുപോയാൽ എങ്ങനെ മിനുക്കാം എന്നൊരു ജിജ്ഞാസ എഴുതിച്ചോദിച്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ടു.

ഉദ്ദേശം പന്ത്രണ്ടിൽപരം വർഷമായി എന്റെ ഗൃഹോപകരണങ്ങളിൽ ഏറിയ പങ്കും അലൂമിനിയം പാത്രങ്ങളാണ്. കാപ്പിയും ഭംഗിയും വീടിനലങ്കാരവും മാത്രമല്ല, പാചകത്തിന് എളുപ്പവും വിറകിനലാഭവും പെരുമാറ്റത്തിനു സൗകര്യവും ഇതുപോലെ നൽകുന്ന മറ്റിനം പാത്രങ്ങളുള്ളതായി എനിക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടില്ല. വിലയെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ, ഒരു പക്കാഅരി വെയ്ക്കാവുന്ന ഒരു മൺ കലത്തിന്റെ അഞ്ചിരട്ടി വില കൊടുത്താൽ അത്രയും കേൾക്കോളുന്ന ഒരു അലൂമിനിയം കലം തന്നെ വാങ്ങാം.

സ്വയം സൂക്ഷിച്ചും ശ്രദ്ധിച്ചും കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നപക്ഷം കുറഞ്ഞതു് പത്തുവർഷമെങ്കിലും ഒരു പാത്രം നിത്യോപയോഗത്തിലിരിക്കുന്നതാണ്. പാലോ, കാപ്പിയോ കാച്ചുന്ന പാത്രംതന്നെ അരിയും കറിയും വയ്ക്കുന്നതിനെന്നല്ല മോരു കാച്ചുന്നതിനുപോലും ഉപയോഗി

ക്കാം. അതതു സമയം കഴുകിക്കൊള്ളണമെന്നേയുള്ളൂ. നഷ്ടമോ, സാധിക്കുവോ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. മാംസവും മാംസസദൃശങ്ങളായ മറ്റു പദാർത്ഥങ്ങളും പാകംചെയ്യുന്നതിനും, പായസം വെയ്ക്കുന്നതിനും അലൂമിനിയം പാത്രങ്ങൾ കൂടുതൽ നല്ലതാണ്.

പാത്രം ശുദ്ധിയാക്കുന്ന തെങ്ങനെ?

ഈവക പാത്രങ്ങളിൽ ഉപ്പു കാച്ചുകയോ, ഉപ്പിലിട്ട സാധനങ്ങൾ പകർന്നെടുക്കുകയോ ചെയ്താൽ കറുക്കുക മാത്രമല്ല, കാലക്രമത്തിൽ ദുർവിച്ച് നിരുപയോഗപ്പെടുന്നതു കൂടാതെ കർമ്മപ്പുരസമുള്ള ഏതോ ഒരു വിഷദ്രാവകം ഇതിൽനിന്നും ഉണ്ടാകി ലയിച്ച് അതിലിരിക്കുന്ന പദാർത്ഥങ്ങളെ അരുചിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. പുളിയോ, പുളിരസമുള്ള സാധനങ്ങളോ ഇരുന്നാലും പുളിരസമുള്ള ഇലകൾകൊണ്ട് ഈ പാത്രം തേച്ചാലും നല്ല നിറം കിട്ടുകയും അതിൽ പററിയിട്ടുള്ള മാലിന്യം നിശ്ശേഷം നീങ്ങിപ്പോകുകയും ചെയ്യുന്നതായി അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പാൽ ഉറയ്ക്കുന്നതിന് ഈ ഇനം പാത്രം വളരെ വിശേഷമാണ്. ആഴ്ചയിൽ ഒരു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും, സൺലൈറ്റ് സോ

പ്പോ, അതുപോലെ പതയുന്ന മറ്റിനം സോപ്പുകളോ ഈഞ്ച, ചകിരി, വാഴയില ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനോടു ചേർത്ത് മദ്ദിച്ചു തേക്കുന്നതു നന്നാണ്. ചുവന്നുള്ളി മുറിച്ച് അതുകൊണ്ട് തേച്ചുകഴുകിയാലും പാത്രത്തിനു പുതുമ തോന്നി ക്കുന്നതാണ്. നിത്യം ചൂടു പിടിപ്പിക്കുന്നതും, പാചകത്തിനുപയോഗിക്കുന്നതും മൂലം പാത്രങ്ങൾക്ക് ഈടും ഗുണവും വലിക്കുന്നതല്ലാതെ കേടു സംഭവിക്കുന്നതല്ല. ഉപയോഗം കഴിഞ്ഞാലുടനെ ജലമായും തുടച്ചുകളഞ്ഞു കമഴ്ത്തിവെയ്ക്കുന്നതും, എണ്ണയോ നെയ്യോ പുരണ്ടു തുണികൊണ്ടു തുടച്ചു സൂക്ഷിക്കുന്നതും, പൊടിച്ചാരവും പച്ചിലയും ഉപയോഗിച്ചു മാത്രം സഭാ തേക്കുന്നതും പുറത്തു കരി കട്ടിപിടിക്കാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതും കൊണ്ടു പാത്രത്തിന് ഈടുകൂടുന്നതാണ്. സൂക്ഷിക്കുവാനു മൂലമോ, യാദൃച്ഛികമായ മറ്റു കാരണങ്ങളാലോ പാത്രത്തിനു നിറഭേദം വന്നാൽ, പച്ചമോരോ, പുളികലൻ വെള്ളമോ, കാടിയോ ഒഴിച്ച് ഏതാനും മണിക്കൂർ വെച്ചു ശേഷം അനന്തരം മുൻപറഞ്ഞപ്രകാരം സോപ്പുകൊണ്ട് കഴുകുകയോ സോപ്പു പതച്ചു തിളപ്പിക്കുകയോ ചെയ്താൽ അചിരേണ പഴയനിറം കിട്ടുന്നതാണ്. വെള്ളം കോരി സൂക്ഷിക്കുന്നതു ഈ ഇനം പാത്രങ്ങൾക്കു ഹാനികരമാണ്. എത്രയും വേഗം കുഴിഞ്ഞുരുമ്പു വീഴുകയും പാത്രങ്ങൾ കിഴിഞ്ഞുപോകുകയും ചെയ്യും. ചെറിയ ദോരങ്ങൾ മാത്രം പാത്രത്തിനുണ്ടായാൽ, ശക്തരയും ചുണ്ണാമ്പും ചാലിച്ച് പുറമെ ബലമായി തേച്ചു ചൂടുപിടിപ്പിച്ചാൽ വീണ്ടും ഉപയോഗയോഗ്യമാക്കാം. പലഹാരങ്ങൾ തണുക്കാതെ സൂക്ഷിച്ചുവെയ്ക്കുന്നതിനും മത്സ്യപാചകത്തിനും (പുളി ചേർത്ത്) മാത്രം ഇവ പററിയതല്ല.

എന്റെ മകൾ

(Good Earth മുതലായ വിശ്വപ്രസിദ്ധമായ പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതിയ മിസിസ് പേർ ബക്ക് തന്റെ മകളുടെ ബുദ്ധിമാന്ദ്യത്തെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കിയ ഏതേതെങ്കിലും മായ രംഗമാണ് ഈ ചേവനത്തിൽ വിവരിക്കുന്നത്)

എന്റെ നവയൗവ്വനപ്രായത്തിൽ ചൈനയിൽ വെച്ചാണ് ഞാൻ ഒരു കുട്ടിയുടെ മാതാപാത്രിയായിത്തീർന്നത്. ഒരു കുട്ടിയുണ്ടാകണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം എപ്പോഴും എനിക്ക് കലശലായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ പ്രസവിച്ച ഉടൻ തന്നെ ചൈനക്കാരിയായ നേഴ്സ് പോരക്കടംപോലെയുള്ള ആ ദാമനക്കുഞ്ഞിനെ എടുത്ത് എന്നെ കാണിച്ചപ്പോഴുണ്ടായ സീമാതീതമായ ആഹ്ലാദം ഞാൻ നല്ലവണ്ണം ഓർക്കുന്നു. എന്റെ മകൾ രൂപവതിയായിരുന്നു. അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ ജ്ഞാനവും പ്രശാന്തതയും കളിയാടിയിരുന്നു. അന്ന് എന്റെ നേഴ്സിനോടു് ഞാൻ ചോദിച്ചു, “അവളുടെ പ്രായത്തെ അപേക്ഷിച്ച് അവൾ വളരെ ബുദ്ധിമതിയാണെന്നു തോന്നുന്നില്ലേ?”. ഞാൻ ഇതു ചോദിച്ചപ്പോൾ അവൾക്കു് ഒരു മണിക്കൂർ പ്രായംപോലും ഇല്ലായിരുന്നു. നേഴ്സ് ഇങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞു, “തീർച്ചയായും അങ്ങനെതന്നെ. അവൾ സുന്ദരിയുമാണ്. ഈ കുട്ടിയെക്കൊണ്ടു് പ്രത്യേകമായ ഒരു ജീവിതലക്ഷ്യമുണ്ട്.”

എത്രയോപ്രാവശ്യം ഞാൻ ഈ വാക്കുകളെപ്പറ്റി ഓർത്തിട്ടുണ്ട്- ആദ്യഘട്ടങ്ങളിൽ അഭിമാനത്തോടു കൂടിത്തന്നെ. കുട്ടി ആരോഗ്യത്തോടു കൂടി നല്ലവളായിട്ടാണ് വളർന്നുവന്നത്. അവൾക്കു് രണ്ടുവയ

സ്സായപ്പോൾ എന്റെ ഒരു പഴയ സുഹൃത്ത് അവളെകണ്ടു രംഗം ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. കറുത്ത മുറിമീശയുള്ള ആളുകളെ അവൾ അതിനു മുമ്പു് കണ്ടിട്ടില്ല. അതിനാൽ അവളെ കണ്ടപ്പോൾ അവൾ വിങ്ങിപ്പൊട്ടിക്കരയാൻ തുടങ്ങി. ഇതു് കണ്ടു് എന്റെ സുഹൃത്ത് പറഞ്ഞു, “അസാധാരണം തന്നെ. പരിചിതമായതെന്തെന്ന് അവൾക്കറിയാമല്ലോ”

അവളുടെ മാനസികമായ വളച്ചു് നിന്നതെപ്പോഴാണെന്നോ, അതിന്റെ കാരണമെന്തെന്നോ ഇതേവരെ എനിക്ക് മനസ്സിലായിട്ടില്ല. അവൾക്കു് ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ വൈകല്യമുണ്ടാകുമെന്നു് ശങ്കിക്കത്തക്ക കുടുംബപാരമ്പര്യം

മിസിസ് പേർ. എസ്. ബക്ക്.

മല്ല അവൾക്കുള്ളതു്. പക്ഷെ, സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നതിനെ സഹിക്കുവാനുള്ള കഴിവും മനസ്സും മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ എനിക്കു കുറവായിരുന്നു. അവൾക്കു് എന്തോ വൈകല്യമുണ്ടെന്നു് ഞാനാണ് അവസാനമായി മനസ്സിലാക്കിയതു്.

അവൾക്കു് മൂന്നു വയസ്സായപ്പോഴാണ് എന്റെ വിസ്തരം ആരംഭിച്ചതു്. കാരണം, അതുവരെ അവൾ സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങിയില്ല.

വൾ സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങിയില്ല. അതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ ഉൽക്കണ്ഠപൂർവ്വം എന്റെ സുഹൃത്തുക്കളോടു സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ മറുപടികൾ ആശ്വാസകരമായിരുന്നു-വളരെയധികം ആശ്വാസകരമായിരുന്നു. കുട്ടികൾ പല പ്രായങ്ങളിലാണ് സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നതെന്നും, മറ്റു കുട്ടികളോടൊന്നിച്ചു വളരുന്ന കുട്ടി ഒറ്റതിരിഞ്ഞു വളരുന്ന കുട്ടിയെക്കാൾ വേഗത്തിൽ സംസാരിക്കാൻ പഠിക്കുമെന്നും മറ്റും അവർ പറഞ്ഞു. ചങ്ങാതിമാർ ദുരുദ്ദേശമൊന്നും കൂടാതെ പറഞ്ഞുകാൽക്കൾ വെറും പൊള്ളവാക്കുകളായിരുന്നു. ഞാൻ അതു വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്റെ മകളുടെ മനസ്സിന്റെ വളച്ചു നിന്നുപോയി എന്ന് അവൾക്കു് നാലു വയസ്സാകുന്നതിനുമുമ്പു് എനിക്ക് മനസ്സിലായി. അപ്പോഴേക്കു്, മുക്കിയും മൂളിയും ചിലതെല്ലാം അവൾ പറയാൻ ആരംഭിച്ചു; അന്യരുടെ സഹായം കൂടാതെ വല്ലതും ഭക്ഷിക്കുവാൻ അവൾ പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ചിത്രപുസ്തകങ്ങൾ കാണുവാൻ അവൾക്കു് വലിയ താല്പര്യമായിരുന്നു.

അങ്ങനെയിരിക്കെ, ഒരുദിവസം ഒരു ഡോക്ടറുടെ പ്രസംഗം കേൾക്കുവാൻ ഞാൻ പോയി. എന്റെ കുട്ടിക്കു് സാരമായ എന്തോ ഒരു വൈകല്യമുണ്ടെന്നു് ആ പ്രസംഗം കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ എനിക്കുതോന്നി. നടക്കുവാനും സംസാരിക്കുവാനും കാലതാമസം നേരിടുക മുതലായ അപകടചിഹ്നങ്ങളെപ്പറ്റി ഡോക്ടർ ഉന്നയിപ്പാഞ്ഞു. പ്രസംഗം അവസാനിച്ചശേഷം, ഡോക്ടർ എന്റെ വീട്ടിൽ വന്നു് കുട്ടിയെ പരിശോധിക്കണമെന്നു് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ആ വനിതാ ഡോക്ടർ പിറ്റേദിവസം

വീട്ടിൽ വന്നു. വളരെ നേരം കുട്ടിയുടെ പെരുമാറ്റങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ച ശേഷം അവർ പറഞ്ഞു:—

“എന്തോ വൈകല്യമുണ്ട്. അതെന്താണെന്ന് എനിക്ക് നിശ്ചയിച്ചില്ല. പല ഡോക്ടർമാരെയും കൊണ്ട് നിങ്ങൾ പരിശോധിപ്പിക്കണം.”

ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതും, കാണുവാൻ ഇടയില്ലാതിരുന്നതുമായ പകട സൂചനകൾ ഡോക്ടർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. കുട്ടിക്ക് ശുദ്ധ വളരെ കുറവായിരുന്നു; ഒന്നിൽനിന്ന് മറ്റൊന്നിലേക്ക് അവളുടെ ശുദ്ധ പെട്ടെന്ന് പതറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവൾ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും കാടിനടക്കും. പക്ഷെ, യാതൊരു ഉദ്ദേശ്യമില്ലാത്ത ചലനങ്ങളായിരുന്നു അവ. അവളുടെ പരമാർത്ഥതനിറഞ്ഞതും നീലിമപ്പുണ്ടുമായ നയനങ്ങളുടെ ഉള്ളിലേക്ക് കടന്നുനോക്കിയാൽ അത്ഭുതകരമായ ഒരു സ്ഥിതിയാണ് കാണുക. ഗ്രഹണശക്തിയോ പ്രത്യുഷ്ണതയോ വിടെ കാണുകയില്ല.

അടുത്ത ദിവസം ഡോക്ടർമാർ എന്റെ കുട്ടിയെ പരിശോധിച്ചു. “ഇവളെ നിങ്ങൾ അമേരിക്കയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകണം. കുട്ടിയുടെ കഴിവും എന്താണെന്ന് അവിടെയുള്ള ഡോക്ടർമാർക്ക് പറയുവാൻ സാധിച്ചേക്കാം. എന്തോ കഴപ്പുണ്ടെന്നു മാത്രമേ ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്ക് പറയുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.”

പിന്നീട്, ഒരു ദീർഘയാത്ര ആരംഭിച്ചു. ഇപ്രകാരമുള്ള കുട്ടികളുടെ അച്ഛനമ്മമാർക്ക് അത് അറിവുള്ളതായിരിക്കും. ചികിത്സിച്ച സുഖപ്പെടുത്തുവാൻ ആർക്കെങ്കിലും സാധിക്കുമെന്നാണു് എന്റെ കുട്ടിയേയുംകൊണ്ട്, ഞാൻ ലോകം മുഴുവൻ ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചു. ക്രമേണ ആശ നശിച്ചു തുടങ്ങി. റോച്ചസ്റ്ററിലെ “മേയോക്ലിനിക്കി”ൽ വെച്ചാണ് ആ ദീർഘയാത്ര അവസാനിച്ചത്. ഭാരോദിഗ്ദ്ധവും സൂക്ഷ്മമായ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടന്നു. എന്റെ ഉള്ളിൽ വിശ്വാസം വർദ്ധിച്ചു. ഇത്രയും പാർത്തവും ഇത്രയും അറിയും നിമിത്തം പരമാർത്ഥം അറിയാമെന്നു ഞാൻ ആശിച്ചു.

ഒടുവിൽ ശിശുക്കളുടെ വകുപ്പിലെ മേധാവി റിപ്പോർട്ടുകളെല്ലാം ശേഖരിച്ച് രോഗകാരണം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ശ്രമം തുടങ്ങി. എന്റെ കുട്ടിക്ക് കിരണധികം സവിശേഷതകൾ ഉള്ളതായി ബോധ്യപ്പെട്ടു. സംഗീതത്തിൽ ഗണ്യമായ കഴിവുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവളുടെ ഉള്ളിൽ അസാധാരണമായ ഒരു വ്യക്തിമാഹാത്മ്യം ചില തടസ്സങ്ങൾക്കെതിരായി മല്ലടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞു. പക്ഷെ, മനസ്സിന്റെ ഗതിനിന്നുപോയി. കാരണം ഡോക്ടർ റിത്തർകൂടാ. “വളച്ചുയുടെ ഏതോ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ മനസ്സിന്റെ ഗതിനിന്നുപോയി” എന്നദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

എന്റെ കിഞ്ഞിനെ ഞാൻ കൈയ്യിലെടുത്തുകൊണ്ട് അവിടെ ഇരുത്തുവാൻ ആജ്ഞാശബ്ദത്തിൽ അയാൾ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—“ഞാൻ പറഞ്ഞു. എന്റെ ഹൃദയത്തിലെ യോനകമായ വേദന എന്റെ മാംസപേശികളിലേക്കും അസ്ഥികളിലേക്കും ചുഴിഞ്ഞിറങ്ങി.

ഞാൻ ചോദിച്ചു: “ആശയില്ലേ?” കരുണയുള്ള ആ മനുഷ്യൻ— ഒരു പക്ഷെ, അദ്ദേഹത്തിന് കാഴ്ചയും നിശ്ചയമില്ലായിരുന്നിരിക്കാം— ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു.

“എന്റെ ശ്രമം തീരെ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നില്ല.”

ഞാൻ എന്നേക്കും കൃതജ്ഞതയുള്ളവളായിരിക്കേണ്ട സന്ദർഭം പിന്നീടാണുണ്ടായത്. ഞാനും കുട്ടിയും ഹാളിൽനിന്ന് ജാണിവരുമ്പോൾ ഒരു സാധാരണക്കാരൻ— റിപ്പോർട്ടുകൾ പ്രധാന ഡോക്ടറുടെ പക്കൽ സമർപ്പിച്ച ആൾ— അയാളെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്— എന്റെ അടുക്കാലക്ക് നടന്നുവന്നു. “കുട്ടിയെ സുഖപ്പെടുത്താമെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞോ?” അയാൾ ചോദിച്ചു.

“അദ്ദേഹം.....അദ്ദേഹം അക്കാര്യം അസാധ്യമാണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല.” എന്നായിരുന്നു എന്റെ മറുപടി.

ആജ്ഞാശബ്ദത്തിൽ അയാൾ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—“ഞാൻ പറഞ്ഞു. എന്റെ ഹൃദയത്തിലെ യോനകമായ വേദന എന്റെ മാംസപേശികളിലേക്കും അസ്ഥികളിലേക്കും ചുഴിഞ്ഞിറങ്ങി.

ഞാൻ ചോദിച്ചു: “ആശയില്ലേ?” കരുണയുള്ള ആ മനുഷ്യൻ— ഒരു പക്ഷെ, അദ്ദേഹത്തിന് കാഴ്ചയും നിശ്ചയമില്ലായിരുന്നിരിക്കാം— ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു.

പിഞ്ഞാണങ്ങൾ

കോപ്പ, പ്ലേറ്റ്, കപ്പ സാസർ, ടീസെററ്, ക്ലോസെററ് മുതലായ പിഞ്ഞാണങ്ങൾ. മേത്തരമായ നിർമ്മാണം, ആദായവില.

NEW INDIA CERAMICS Ltd., FEROKE (Malabar)

യുന്നതും നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക. നിങ്ങൾ സത്യത്തെ നേരിടാത്തപക്ഷം നിങ്ങളുടെ ജീവിതം പാഴാക്കുകയും, നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തെ ധനശൂന്യമാക്കുകയും ചെയ്യും. സാധാരണമനുഷ്യരുടെ സ്ഥിതിയിലേക്ക് നിങ്ങളുടെ മകൾ തിരിച്ചുവരികയില്ല.....നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടോ? എനിക്കറിയാം. ഇങ്ങനെയുള്ള കുട്ടികളെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ശരിയായിട്ട് സംസാരിക്കുവാനോ, എഴുതാനോ വായിക്കാനോ അവർക്ക് ഒരിക്കലും സാധ്യമല്ല. നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നെ വഞ്ചിക്കരുത്. നിങ്ങളുടെ ജീവിതാവസാനംവരെ ഈ കുട്ടി നിങ്ങൾക്കൊരു ഭാരമായിരിക്കും. ആ ഭാരം ചുമക്കുവാൻ തയ്യാറാവുക. അവർക്ക് സുഖമായി ജീവിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു സ്ഥലം കണ്ടുപിടിച്ച് അവളെ അവിടെ പാപ്പിക്കുക. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ജീവിതവും നയിക്കുക."

അദ്ദേഹം ഒരു ക്രൂരനെപ്പോലെ സംസാരിച്ചതായി ഞാൻ ഭാഷിക്കുന്നു. പക്ഷെ, അദ്ദേഹം ക്രൂരനല്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വളരെ വിഷമത്തോടുകൂടിയാണ് സംസാരിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തെ എന്നും കൃതജ്ഞതയോടുകൂടി ഞാൻ സ്മരിക്കും. ഹൃദയത്തിൽ അഗാധമായ മുറിവാണ് അദ്ദേഹമുണ്ടാക്കിയത്, പക്ഷെ, വേഗത്തിലും പൂർണ്ണമായരീതിയിലും അത് നീവ്വഹിച്ചു.

എന്റെ കുഞ്ഞിനെ വീണ്ടും ഞാൻ ചൈനയിലേക്കുകൊണ്ടുപോയി.

എന്റെ അനുഭവം വളരെ അസാധാരണമായ ഒന്നല്ലായിരുന്നു. നൂറിൽ ഒരാൾ വീതം മാനസികമായ മാനുഷമുള്ളവരായിരിക്കും. പാ

രമ്പയ്ക്കത്തിൽ നിന്നുമുള്ള ദോഷം കൊണ്ടല്ല അവരിൽ അധികം പേരും മന്ദബുദ്ധികളാകുന്നത്. ഓരോ ബുദ്ധിമാന്യുമുള്ള കുട്ടിയും ഓരോ കുടുംബത്തിനും തീരാത്ത ഹൃദയവേദനയായിരിക്കും. ബുദ്ധിമാന്യുമുള്ള കുട്ടികളുടെ മാതാപിതാക്കളെ ഞാൻ അടുത്ത കാലത്ത് കാണാറുണ്ട്. അവർ അന്യോന്യം ആശ്വസിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അവരെ യോർത്ത് എന്റെ ഹൃദയം എത്രയധികം വേദനിക്കുന്നു! 'കാൽവരി'യിലേക്കുള്ള അവരുടെ ഗതിയിലെ ഓരോ ഘട്ടവും എനിക്കറിയാം.

—:—

ഉടനെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തും:

തീഞ്ഞൈലം

ഗ്രന്ഥകർത്താ: ജെ.പി.മണ്ണ

ഒരു കൊടുങ്കാറ്റിനെപ്പോലെ ഈ ഖണ്ഡകാവ്യം കനത്ത കാൽ വെപ്പുകളോടുകൂടി വന്നുകയറുന്നു. മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ ഈ കൃതി രൂപത്തിലും ഭാവത്തിലും പരിവർത്തനം സൃഷ്ടിയ്ക്കും. മുൻകൂട്ടി പുസ്തകത്തിന്നു പണമടച്ചു നിങ്ങളുടെ കോപ്പി കരസ്ഥമാക്കുക:

വില: 12൩.

വെള്ളിനേഴി പ്രസിദ്ധീകരണശാല,

പാലക്കാട്.

വസുങ്ങൾക്ക് ശുഭ്രതയും ഉറപ്പും നിലനിൽക്കുന്നതിന്

315 (Regd)

സ്റ്റേഷൻ സോപ്പ് ഉപയോഗിക്കുക
അനുകരണ നമ്പരുകൾ സൂക്ഷിക്കുക.

പുതിയ സോപ്പ് വർക്ക്സ്, പുതിയ.

ബാൽ മഷി

E.V. BAL & Co. P.O. 135, CALICUT, INDIA

വരുത്തുന്ന മാറ്റങ്ങൾ

സ്റ്റേഫത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാ
യിരിക്കണം ലൈംഗികകാൽപ്പങ്ങൾ
(ശേഷം 23-ാം പേജിൽ)

മുട്ടപടത്തിൽനിന്നും അന്തഃപുരത്തിൽനിന്നും

പൊതുപ്രവർത്തന രംഗങ്ങളിലേക്കു വന്ന

ഈജിപ്ഷ്യൻ വനിതകൾ

മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലെ സ്ത്രീകളെ അപേക്ഷിച്ച് ഈജിപ്ഷ്യൻ സ്ത്രീകൾ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലെത്തിച്ചേരുന്നത് കൂടുതൽ വിചലകരമായ പന്ഥാവീകൃതി സഞ്ചരിക്കേണ്ടിവന്നു. പുരുഷന്മാരുടെ അധികാരത്തിൻകീഴിൽ വെറും അടിമകളായി ജീവിക്കുകയെന്നത് ഈജിപ്റ്റിന്റെ പുരാതനചരിത്രത്തിൽ കാണാവുന്നതല്ല. ഫറോരാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്ത് തുല്യവകാശത്തോടുകൂടി സ്ത്രീകൾ വർത്തിച്ചുവന്നു. വിവാഹമോചനത്തെ സ്ത്രീകൾ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. സ്ത്രീകൾക്ക് സ്വന്തവും സ്വതന്ത്ര്യമായ ഒരു നിലയുണ്ടായിരുന്നു. പാവങ്ങളായ സ്ത്രീകൾക്ക് മാറുള്ള പരസ്യരാജ്യങ്ങൾ അനുവദിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ പരിഗണന ഈജിപ്റ്റ് നൽകിയിരുന്നു.

ഹാച്ചെപ്സുത് (Hatshepsut) രാജ്ഞി-തന്റെ വൈധവ്യകാലത്ത്-ചരിത്രത്തിൽ ഒന്നാമതായി അറിയപ്പെടുന്ന പ്രസിദ്ധമായ മഹിളാരത്നമായി ശോഭിച്ചു. അതുല്യമായ പ്രതിഭാവിഭാവത്തോടുകൂടിയ ഈ വനിതയാണ് ദീർഘകാലം-ബഹുദി എന്ന അത്ഭുതകരമായ ക്ഷേത്രം പണികഴിപ്പിച്ചത്. അവരുടെ പുരുഷന്മാരുടെ ഉദാസീനതനിമിത്തം താമരമായി കിടന്ന സ്വരാജ്യത്ത് അവരുടെ വാണിജ്യനാവികസേന സമ്പൽ സമൃദ്ധിയുണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. പുരുഷന്മാരുടെ വേഷത്തിൽ ഈ വീരവനിത വേട്ടയാടാൻ പോകയും, ഗുസ്തിപിടിക്കുകയും, വിദ്യ അഭ്യസിക്കുകയും, ശത്രുക്കളോടു പോരാടുകയും ചെയ്തുവന്നു.

അവരുടെ പിൻഗാമിയായ തുത്മോസ് മൂന്നാമൻ അസുയാലുവായി അവരുടെ സ്മാരകങ്ങളെ തകർത്തുകളഞ്ഞു. അവരുടെ സ്മരണയുടെ അംഗീകാരപോലും നാട്ടിലുണ്ടാവാതിരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം സർവ്വ ശ്രമങ്ങളും ചെയ്തു.

മുഹമ്മദ് നബിയുടെ കാലത്ത് ഖുറാനിലെ നിയമപ്രകാരം സ്ത്രീകൾക്ക് വസ്തുവകകളിന്മേൽ യഥാർത്ഥമായ സ്ഥാനം അനുവദിച്ചുകൊടുത്തു. വിവാഹമോചനാസമ്പ്രദായത്തെ നബി നിരസാഹ്വേദത്തുകയും ചെയ്തു. നാലുഭാഗ്യാമാരെയോ വെപ്പാട്ടികളെയോ സ്വീകരിക്കുക എന്ന നിലയിലേക്ക് ബഹുഭാര്യത്വസമ്പ്രദായത്തെ ചുരുക്കി. വ്യഭിചാരം ഏറ്റവും ഭയങ്കരമായ കുറ്റമായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു.

അറേബ്യൻ രാജ്യങ്ങൾ വളരെ വഷങ്ങളായി ഫ്ലോറയുദ്ധങ്ങളുടെ രംഗങ്ങളായിരുന്നു. തൽഫലമായി പുരുഷന്മാർ അധികവും വധിക്കപ്പെട്ടു. സ്ത്രീകളുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിച്ചിരുന്നതിനാൽ, അവരുടെ രക്ഷക്കും മനുഷ്യജാതിയുടെ നിലനില്പിനും വേണ്ടി ബഹുഭാര്യത്വം ഒരു സാമൂഹ്യമായ ആവശ്യമെന്നനിലക്ക് അനുവദിക്കപ്പെട്ടു.

മുഹമ്മദ് നബി അധികാരത്തിലേക്ക് ഉയർന്നപ്പോൾ നടുങ്ങിയ രഹസ്യസമ്മേളനത്തിൽ മെദീനയിലെ 72 പേർ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. അവരിൽ രണ്ടുപേർ സ്ത്രീകളായിരുന്നു. സൂഫികളുടെയിടയിലും, ശത്രുക്കളോടു പോരാടുകയും ചെയ്തുവന്നു.

ഇക്കാലത്തിനുശേഷമാണ് സ്ത്രീകളെ പൊതുജീവതത്തിൽനിന്ന് വേർതിരിച്ചത്. ശത്രുക്കൾ രാജ്യം ആക്രമിക്കുമ്പോൾ കൊള്ളയും കൊലയും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ സ്ത്രീകളെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം ഏല്പാടുകൾ ചെയ്തുവന്നു.

പുരുഷന്മാർക്ക് സന്യാസം നൽകിയില്ല. ഹിജ്ര 135-ൽ മരിച്ച റാബിയലും, ആയിഷയും, 223 ഹിജ്രയിൽ മരിച്ച നായസ് ബറിലെ ഫാത്തിമയും അവരിൽ ചുരുക്കം ചിലരാണ്.

വധിക്കപ്പെട്ട ഖാലീഫ അൽ ഹസ്സന്റെ വംശജയായ നഫീസയുടെ കബറിടത്തിൽ ഇപ്പോഴും അത്ഭുതങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത വനിതകളുടെ ത്യാഗമോഹനമായ ജീവിതം സ്ത്രീകളുടെ സ്പ്രെഹപൂർണ്ണമായ ലോകസേവനത്തിന്നു ഉത്തമോദാഹരണമാണ്. ഭാര്യമാർ യുദ്ധരംഗങ്ങളിലേക്ക് ഭർത്താക്കന്മാരെ പിന്തുടരുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു.

ഖാലീദിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടത്തിയ ഒരു സമരത്തിൽ അബാന്റെ ഭാര്യ മുതനായ ഭർത്താവിനെ രണാങ്കണത്തിൽവെച്ച് ചുംബിക്കുകയും, മുതഭേദം സംസ്കരിച്ചശേഷം ഭർത്താവിന്റെ ആയുധം ധരിച്ചുകൊണ്ട് ശത്രുക്കളോട് മരണംവരെ അടരാടുകയും ചെയ്തു.

ഇക്കാലത്തിനുശേഷമാണ് സ്ത്രീകളെ പൊതുജീവതത്തിൽനിന്ന് വേർതിരിച്ചത്. ശത്രുക്കൾ രാജ്യം ആക്രമിക്കുമ്പോൾ കൊള്ളയും കൊലയും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ സ്ത്രീകളെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം ഏല്പാടുകൾ ചെയ്തുവന്നു.

ആക്രമിക്കപ്പെടുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ അടിമവ്യാപാരം അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു. ഈജിപ്ഷ്യൻസ്ത്രീകളുടെ സൗന്ദര്യത്തിന്നു വളരെയധികം വില വാങ്ങുവാൻ ശത്രുവർ

പാരികൾക്ക് അവസരം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ അങ്ങനെയുള്ള ശോച്യാവസ്ഥയിലേക്ക് തങ്ങളുടെ സ്ത്രീകൾ നിവൃത്തിക്കുവാൻ വേണ്ടി പുരുഷന്മാർ കഴിവുള്ളത്രയും കരുതലോടുകൂടി സ്ത്രീകളെ അന്തഃപുരങ്ങളിൽ സൂക്ഷിച്ചു.

എന്നാൽ, അപ്രകാരം പുരാതന രീതിയിലുള്ള സംരക്ഷണം 1900-മാണ്ടു മുതൽ ആവശ്യമില്ലെന്നു ഈജിപ്തിലെ അഭ്യസ്തവിദ്യകളായ സ്ത്രീകൾക്ക് ബോധ്യമായി.

മലക് നാസിഫ്, ആയിഷതെ മുർഹന്നീ രണ്ടു വനിതകൾ ഈജിപ്തിലെ ഏഴുതുകാരടെയിടയിൽ അസാധാരണമായ പ്രശസ്തി സമ്പാദിച്ചവരാണ്. ജഡ്ജി കാസിംബെയ് അമീൻ സ്ത്രീസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി വാദിക്കുകയും, വനിതാസംഘടനാപ്രസ്ഥാനത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. സ്ത്രീകളെ അന്തഃപുരത്തിലടച്ചിടുന്നതിനേയും, ബഹുഭർതൃതപ്രസക്തമായ ഒരു ദുർവിനിയോഗം ചെയ്യുന്നതിനേയും അദ്ദേഹം എതിർത്തു.

മുഖം മൂടുന്ന ആചാരവും ബഹുഭർതൃതവും യഹൂദസമുദായത്തിൽ നിന്നു ഉൽഭവിച്ചതാണെന്നും ശലോമോൻ (സോളമൻ) ആണു ബഹുഭർതൃതത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചതെന്നും, സ്വദേശികളും വിദേശികളുമായ പല ഏഴുതുകാരും വാദിച്ചു. പുരുഷൻ സ്ത്രീക്കോ, സ്ത്രീ പുരുഷനോ അടിമയായിരിക്കുന്നത് സമുദായത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കു വിഘ്നകരമാണെന്നും പൊതുവേ ഇപ്പോൾ സമ്മതിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ, സ്ത്രീകളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു പുരുഷന്മാരുടെ ഗണ്യമായ സഹായം ഈ

ജിപ്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടാണെന്നും കാണാവുന്നതാണ്.

1919-ൽ സുൽത്താൻ അഹമ്മദ് ഫാദിയെൻ സ്ഥാനാരോഹണത്തോടുകൂടി ഈജിപ്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രക്ഷോഭം ഫലവത്തായിത്തുടങ്ങി. സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധിയോടുകൂടി ജനപ്രതിനിധികളുടെ ഒരു സഭയ്ക്ക് അധികാരം ലഭിച്ചു.

അപ്പോഴേക്ക് വനിതാപ്രസ്ഥാനം ഈജിപ്തിൽ ശക്തിപ്പെട്ടു. സ്ത്രീകളുടെ വിദ്യാഭ്യാസം, വിവാഹമോചനം നടത്തുവാൻ സ്ത്രീകൾക്കുള്ള അവകാശം, വളരെ എളുപ്പത്തിൽ വിവാഹമോചനം നടത്തുവാനുള്ള സാധ്യതയെ പരിമിതപ്പെടുത്തുക, നിയമപരമായി അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള വ്യഭിചാരത്തെ നിരോധിക്കുക, ചോട്ടകാശം, പതിനാറുവയസ്സിൽ കവിഞ്ഞ പെൺകുട്ടികളുടെ വിവാഹത്തെ നിരോധിക്കുക മുതലായ പ്രശ്നങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് വനിതാസംഘ

ടന പ്രക്ഷോഭം തുടർന്നത്. മുഖമൂടി ഇനിയും ആവശ്യമില്ലെന്നും കണ്ടു അവർ വലിച്ചു ഭൂരെയെറിഞ്ഞു.

മദാം ഷറാവിയാണ് വനിതാസംഘടനാപ്രസ്ഥാനത്തെ അറക്കിപ്പറ്റിച്ചത്. സർവ്വകലാശാലാബിരുദധാരികളായ പെൺകുട്ടികളുടെ ഒരു സംഘടനയും പിന്നീട് മദാംറാച്ചേദിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ രൂപവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടു. ബിൻറ-എൽ-നിൽ എന്ന ഈ സംഘടനയെ ഇപ്പോൾ നയിക്കുന്നത് ഡോറിയ ഷാഫിക്ക് ആണ്.

(ശ്രീ. എസ്. കെ. പൊറൈക്കാട്ട്) ഈജിപ്തിൽ പര്യടനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുവേ ഡോറിയ ഷാഫിക്കിനെ സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. അവർ സ്വന്തം കയ്യൊപ്പോടുകൂടി ശ്രീ. പൊറൈക്കാട്ടിന് സമ്മാനിച്ച ചിത്രമാണ്

K. P. ഗോൾഡ് ചുവനപ്പാശം

പനി, കുര, ഏങ്ങൽ, നെഞ്ഞുവേദന, ക്ഷയം, കാസശ്വാസം, അരോചകം, അരുചി, മൂലവ്യാധി, ശുക്രസ്രാവം അഥവാ വെള്ളപ്പോക്ക് മുതലായ ഗൗരവതരമായ വ്യാധികളെ നശിപ്പിച്ച് നാഡി ഞരമ്പുകളെ ശക്തിപ്പെടുത്തി ആരോഗ്യത്തെയും ഉന്മേഷത്തെയും പ്രദാനം ചെയ്യുവാൻ പ്രത്യേക വിധിപ്രകാരം തയ്യാറാക്കപ്പെട്ട ദിവ്യ ഔഷധം.

സ്ത്രീകൾക്കു പ്രസവാനന്തരം അത്യുത്തമം.

മാത്രം മുതിർന്നവർക്ക് 1 തോല തുക്കവും കുട്ടികൾക്ക് ½ തോല തുക്കവും ഭക്ഷണത്തിനു മുമ്പു കഴിക്കുക.

ശ്രീ ബാലസുബ്രഹ്മണ്യ ആയുർവ്വേദ ഔഷധശാല,
H. O. വെസ്റ്റ് നടക്കാവ്, കോഴിക്കോട്.

ഈ ലക്കത്തിന്റെ പുറംപട്ടയിൽ കാണുന്നത്.

—പത്രാധിപർ.

വനിതാസംഘടന ആവശ്യപ്പെട്ടുകാര്യങ്ങൾ മിക്കവാറും ഇപ്പോൾ സാധിച്ചുകഴിഞ്ഞു. സർവ്വകലാശാലയിലും, കളികളിലും, വിനോദങ്ങളിലും, കലകളിലും, ഗവൺമെന്റ് റദ്ദോഗത്തിലും, നിയമം വാണിജ്യം ചികിത്സ എന്നീ രംഗങ്ങളിലും പുരുഷന്മാരെപ്പോലെ സ്ത്രീകളും പ്രശസ്തമായ രീതിയിൽ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു.

1920-ൽനിന്നും 1948-ലേക്ക് ഈജിപ്ത് എങ്ങനെ പുരോഗമിച്ചുവെന്നു നോക്കുക. 249 ശിശുക്കളുള്ള രണ്ടു കിൻറർഗാർഡൻ (ശിശുവിദ്യാലയങ്ങൾ) ഉണ്ടായിരുന്നിടത്ത് ഇപ്പോൾ 13101 പേരുള്ള 52 കേന്ദ്രങ്ങളുണ്ട്. 512 പെൺകുട്ടികളുള്ള രണ്ടു പ്രൈമറി സ്കൂളുകളുടെ സ്ഥാനത്ത് 19711 കുട്ടികളുള്ള 75 സ്കൂളുകളുണ്ട്. അങ്ങനെ ആ പെൺകുട്ടികൾ പുരോഗമിക്കുന്നു.

(ഇന്ത്യയിലെ ഈജിപ്ഷ്യൻ എമ്പസി അയച്ചതന്ന ഒരു ലേഖനത്തിന്റെ സംഗ്രഹം)

—*—

(20-ാം വേജിലേ ബാക്കി) രം പാഠിപ്പിക്കുന്നത്. ശാരീരികപ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള അമിതമായ നിഗമീകരണം ഒഴിക്കേണ്ടതാണ്.

മാതൃകാജീവിതം മാതാപിതാക്കൾ നയിക്കുക എന്നുള്ളതാണ് ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം. അച്ഛനും അമ്മയും തമ്മിൽ സ്നേഹമായിരിക്കുന്നതും, അന്യോന്യം ബഹുമാനിക്കുന്നതും മറ്റും കുട്ടികൾക്കു ഒന്നാമത്തെ വഴിമുതൽ കാണുവാൻ സാധിച്ചാൽ അത് വി

ദ്യോദ്യാസപരമായി ഏറ്റവും ശക്തിയുള്ള ഒരു കാര്യമായിരിക്കും.

മറ്റൊന്ന്, സ്നേഹിക്കുവാൻ കുട്ടിയെ പാഠിപ്പിക്കുകയെന്നുള്ളതാണ്. വളർച്ചയ്ക്കുതോറും മാതാപിതാക്കളെയും സഹോദരീസഹോദരന്മാരേയും സ്നേഹിക്കുവാൻ കുട്ടി പഠിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവൻ ഭാര്യയായി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന യുവതിയെ അവൻ സ്നേഹിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

അങ്ങനെയുള്ളവർ ശക്തിയേറിയ ലൈംഗികവികാരങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കും. പക്ഷെ, തങ്ങളെ ആകർഷിച്ച ആളുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക ബോധത്തിന് മൂലം കല്പിക്കുകയോ ആദരിക്കുകയോ ചെയ്യാറില്ല. അതിനാൽ അവർ പെട്ടെന്ന് ബന്ധം വേർപെടുത്തും.

അതിനാൽ കുട്ടികൾക്ക് സ്നേഹിതന്മാരുണ്ടായിരിക്കണമെന്നും,

അവരുമായിട്ടുള്ള ബന്ധം നിസ്വാർത്ഥവും ക്ഷണികമല്ലാത്തതും ആയിരിക്കുവാനും, സ്നേഹിതന്മാരുടെ താല്പര്യങ്ങൾ സ്വന്തംതാല്പര്യമായിരിക്കുവാനും പ്രത്യേക ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.

അനുസരണവും ചിട്ടയും ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ ശീലിച്ചാൽ ജീവിതം മുഴുവൻ അത് സഹായകമായിരിക്കും. മറ്റൊരു ഗുണംകൂടി അതിനുണ്ട്. വിവാഹത്തിനു മുമ്പ് ആൺകുട്ടികളും പെൺകുട്ടികളും സംയോഗത്തിലേപ്പെടുന്നത് അതിനുള്ള അവസരം ലഭിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, മടിയന്മാരായി ജീവിക്കുന്നതുകൊണ്ടും മറ്റുമാണ്. വേണ്ടത്ര ജോലികളോടുകൂടി ചിട്ടയുള്ള ജീവിതം നയിക്കുന്ന കുട്ടികൾ അങ്ങനെയുള്ള കഴപ്പങ്ങളിൽ പെടുവാൻ ഇടയില്ല.

—*—

ഉറപ്പ്, ദംഗി, വില സഹായം
ഇത്യാദി ഗുണങ്ങളാൽ

ഏവരെയും

ധർമ്മപ്രദം

“പവൻമാർക്ക്”

കൂടകൾ വാങ്ങി ഉപയോഗിപ്പിൻ.

THE KERALA UMBRELLA MART

Mfrs. Mohur Brand Umbrellas

Mohd. bdurahiman Road,

KOZHIKODE.

Tel: Add. “UMBRELLAS”

ചെറുകഥ.

ശവങ്ങളുടെ പോഷയാത്ര

ഭയങ്കരമായ കൂരിരുട്ടി! കോരിച്ചൊരിയുന്ന മഴ. അസഹനീയമായ തണുപ്പ്! ചെവിട പൊട്ടിയെന്ന മണ്ണുതട്ടുടെ കരച്ചിൽ!... ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ഇടി മുഴങ്ങുന്നുണ്ട്.

ഞാൻ നടക്കുന്നത്, പാടത്തിന്റെ നടുവിലൂടെ പോകുന്ന ഒരു പാതയിലൂടെയാണ്. മുട്ടിന് വെള്ളമുണ്ട്. വളഞ്ഞു തിരിഞ്ഞ് കൊണ്ടാണ് പാതയുടെ പോക്ക്. അതാനും കാണാൻ കഴിയുന്നില്ല.

ഞാൻ മുന്നോട്ടു നീങ്ങുകയാണ്. ആകെ നനഞ്ഞൊലിച്ചിരുന്നു! എനിയ്ക്ക് ക്ഷീണമുണ്ട്! വിശക്കുന്നുണ്ട്. വീട്ടിലെത്താനുള്ള ആശ എന്തെന്ന് മുന്നോട്ടു പിടിച്ചു തള്ളുകയാണ്.....

മഴയും തണുപ്പുമൊന്നും സാരമില്ല. പ്രധാനമായ മറു ചില കാര്യങ്ങളുണ്ട്. അടുത്ത ദിവസം കേസ്സാണ്. കേസ്സിൽ ജയിയ്ക്കണം. തോറുപോയാൽ— അതാലോലിയ്ക്കുവാൻ കൂടി വച്ചു! മാനക്കേട് ഒരു വക—പണനഷ്ടം! വെ. വക്കീലിനെ കാണാൻ വേണ്ടിയാണ് ആ മഴയത്ത് തന്നെ ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ടത്! പണം പല്ലുപോലെ ചിലവാക്കാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണ്! പക്ഷെ ഒരു കാര്യം. കേസ്സു ജയിയ്ക്കണം. വക്കീൽ ഉറപ്പുതന്നിട്ടുണ്ട്; ജയിയ്ക്കും, സംശയമില്ല. പ്രതി ഒരു സാധുവാണ്! ആ പാപ്പർ പുള്ളി, കിണഞ്ഞു വാദിയ്ക്കാനൊന്നും വരില്ല. സാധുക്കളാണെങ്കിൽ അവർ അവരുടെ നിലയ്ക്ക് നിൽക്കട്ടെ! അവൻ ധിക്കാരിയാണ്— അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പാഠം പഠിപ്പിച്ചേ തീരൂ.....

എന്റെ ആലോചനയുടെ ചുരുക്കം പൊട്ടി. ആരോ കരയുകയാ

നോ? ആവാൻ വഴിയില്ല ഈ രാത്രിസമയത്ത്, മനുഷ്യരാൽ അവിടെ ഉണ്ടാവില്ല.... എന്തോ ആവട്ടെ. കേസ്സിനു വക്കീലിനെ ഒന്നു മാററിയാലോ? ഈയാളെക്കാൾ മിടുക്കനായ ഒരാളുണ്ട്! ഫീസ് കൂടുതലാണെന്നേയുള്ളൂ—സാരമില്ല.

അതേ ശബ്ദം വീണ്ടും. അപ്പോൾ ഞാനവിടെ നിൽക്കുക എന്ന ചെയ്തു! ചുറ്റുപാടും നോക്കി: ഭയങ്കരമായ ഇരുട്ട് ഒന്നും കാണാനില്ല.

“ഇവിടെയൊന്നു വരേണോ”.... മനുഷ്യന്റെ ശബ്ദം തന്നെ. എ.

എ. വാസുദേവൻനമ്പൂതിരി കുമരനെല്ലൂർ.

ഇതു നാശമാണിത്! പാതിരയ്ക്ക്, വഴിനടക്കുന്നവരെ ബുദ്ധിമുട്ടിയ്ക്കാൻ ആരാണിവിടെ വലിഞ്ഞു കയറിയിരിക്കുന്നത്!

നേരം വളരെയധികമായിരിക്കുന്നു! എനിയ്ക്ക് വിശപ്പുണ്ട് ക്ഷീണമുണ്ട്. വീട്ടിലെത്തി എന്തെങ്കിലും കഴിച്ച് കിടയ്ക്കയിൽച്ചെന്നു വീണാൽ മതി എന്നായിരിക്കുന്നു.

“ഇവിടെയൊന്നു വരേണോ”.... ഓ, ഒരു സ്ത്രീയുടെ ശബ്ദമാണോ? എന്തൊരു പദവമാണ്. പക്ഷെ അതു കേട്ടുകൊണ്ടു എങ്ങനെയാണു പോവുക? ഒരു സ്ത്രീയുടെ ശബ്ദമല്ലേ? എങ്ങനെയാണ് അങ്ങോട്ടു ചെല്ലുക?—അർദ്ധരാത്രി. കൂരിരുട്ട്. പേമാരി. ഒരു വഴിത്തിരിവ്. ഏകാകിനിയായ ഒരു സ്ത്രീ വിളിക്കുന്നു! അങ്ങോട്ട് പോകുന്നതും പത്തിയല്ല.

ആ ശബ്ദം വീണ്ടുമുയർന്നു തളന്ന് ശബ്ദമാണ്. നിസ്സഹായത അതിൽ അലയടിച്ചിരുന്നു. അറസാനം ഞാൻ ശബ്ദം കേട്ട സ്ഥലത്തേയ്ക്ക് ചെല്ലാൻ തന്നെ തീർച്ചയാക്കി.

ഞാൻ തീപ്പെട്ടിക്കൊള്ളി ഉരച്ചു ചോന്നൊലിച്ച് വീഴാറായ ഒരു ചെറിയ കുടിൽ. അതിന്റെ മുമ്പിൽ എന്തോ ഒന്നിരിക്കുന്നു! ആ ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചത് ആ സത്വമായിരിക്കണം.

ഞാൻ കറച്ചുകൂടി അടുത്തുചെന്നു. ഒരു തീപ്പെട്ടിക്കൊള്ളികുടികുത്തിച്ചു. ആ സത്വത്തെ നല്ല പോലെ ഒന്നു നോക്കി: സ്ത്രീതന്നെ, സംശയമില്ല. അവൾ കാലു നീട്ടിയിരിക്കുകയായിരുന്നു മാറിൽ തൂണിയിൽ പൊതിഞ്ഞ ഒരു ചോരക്കുഞ്ഞു പറിക്കിടപ്പുണ്ട്. അതിനു ജീവനുണ്ടോ എന്തോ?

അഗാധമായ നിശ്ശബ്ദത! അതു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിയ്ക്കാത്തതായിരുന്നു! ഏതോ തെണ്ടിപ്പെണ്ണായിരിക്കണം. തെണ്ടിത്തിരഞ്ഞു നടക്കുന്നതിനിടയിൽ ഇവിടെയെത്തിയതാവും—ഇവിടെക്കിടന്നുതന്നെ പ്രസവിയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കും ആ പെണ്ണിന്റെ അടുത്താണ് ചെന്നു പെട്ടത്.

“അടുത്തു വല്ല ആസ്പത്രിയുണ്ടോ?” അവളുടെ സ്വരം വ്യക്തമായിരുന്നില്ല. അവൾ കരയുന്നുണ്ടായിരുന്നു; കത്തിക്കഴിയാറായ തീപ്പെട്ടിക്കൊള്ളിയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഞാനവളുടെ മുഖം നന്നായിക്കണ്ടു: ഏകദേശം മുപ്പത്തിയഞ്ചു വയസ്സായിട്ടുണ്ടാവും. അവൾ വല്ലാതെ ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്നു. കണ്ണുപോളകൾ പൊങ്ങുന്നില്ല! ആ ഒട്ടിയ കവിളിലൂടെ കണ്ണീരൊഴുകുന്നുണ്ടായിരുന്നു!

അവൾ, അടുത്തെത്താനും ഒരസ്പതിയുണ്ടോയെന്നാണ് ചോദി

ച്ചത്! ആ സ്വരം, ആ മുഖഭാവം, ആ ചോരക്കുഞ്ഞിനേയും മാറിൽ പറിച്ചുപിടിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഇരുപ്പ്! അവ എന്തിൽ വമ്പിച്ച ഒരു പരിവർത്തനം ഉണ്ടാക്കുകതന്നെ ചെയ്തു! എന്തിൽ വളോടനുരൂപതോന്നി.

ഞാൻ പറഞ്ഞു: “ആസ്പത്രിയിലേയ്ക്ക് ഇവിടന്ന് നാലു നാഴികയുണ്ട്. ഇപ്പോൾ പൂട്ടിയിട്ടുണ്ടാവും.”

അവൾ കരഞ്ഞുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: “നാളേയ്ക്ക് ഞാനും എന്റെ കുഞ്ഞും ചത്തുപോകും!”

ഞാൻ ശാന്തനായി അവളോടു ചോദിച്ചു: “എവിടെയാണ് രാജ്യം?”

“ഞാനിപ്പോഴാണ് വന്നത്. ഇതുവരെ ഭാടിയെത്തി-ഇവിടെക്കിടന്ന്.....” അവൾ വാചകം മുഴുമാിച്ചില്ല!

ഞാൻ ധർമ്മസങ്കടത്തിലായി. എന്തുചെയ്യും-അവിടെ ചെന്നതാണോ പത്തായത്. ഒന്നും മിണ്ടാതെ പോയാലോ? ചോന്നൊലിച്ച ആ പീടികക്കോലായിൽക്കിടന്ന് അവളും ചോരക്കുഞ്ഞും ചത്തുപോകും! രണ്ടു മനുഷ്യജീവിതങ്ങളെ അങ്ങനെ മരണത്തിന്റെ വായിലേയ്ക്ക് തള്ളിവിട്ട് പോവാൻ പാടുണ്ടോ? അവൾ തെറ്റുകാരിയായിരിയ്ക്കാം—പക്ഷെ ആ കുഞ്ഞു? അതിനെ രക്ഷിയ്ക്കണമെന്നെനിയ്ക്കു തോന്നി.

ഞാൻ അവളോടു പറഞ്ഞു: “എന്റെ കൂടെ വരൂ. നാളെ കാലത്ത് ആസ്പത്രിയിലേയ്ക്ക് പോകാം.” നിശ്ശബ്ദത നിറഞ്ഞ ചില നിമിഷങ്ങൾ കടന്നുപോയി. ഞാൻ ഒരു തീപ്പെട്ടിക്കുള്ളിൽ ടിളരസി.

“ശരി. എണ്ണിയ്ക്കൂ” അവൾ എഴുന്നേല്പുവാൻ ശ്രമിച്ചു പക്ഷെ വീണ്ടും അവിടെത്തന്നെ ഇരുന്നു.

അവൾക്ക് തനിയെ എഴുന്നേല്പുവാൻ ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല ഞാൻ കൈപിടിച്ചു അവൾ പതുക്കെപ്പതുക്കെ എഴുന്നേറ്റു.

“നമുക്ക് പോകാം.” ഞാൻ പറഞ്ഞു

അവൾ ഇഴഞ്ഞുനീങ്ങി. അവൾ ഒരു കയ്യുകൊണ്ടു ആ ചോരക്കുഞ്ഞിനെ മാറിൽ പറിച്ചുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട് മറുകൈകളാണ് എന്റെ കയ്യിൽ പിടിച്ചു തുങ്ങിയിട്ടുമുണ്ട്. അങ്ങനെ നടന്നുനടന്നു എന്റെ വീട്ടിന്റെ പടിഞ്ഞാൽ എത്തി. പടിപ്പുരയുടെ മുകളിലത്തെ വാതിൽ തുറന്ന് ഞാൻ വിളക്കു കത്തിച്ചു. അവളോടു അവിടെ ഇരിയ്ക്കുവാൻ പറഞ്ഞത് ഞാൻ അകത്തേയ്ക്കു പോയി. ഞാൻ കൊണ്ടുവന്നുകൊടുത്ത ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ അവൾ ആന്തിച്ചോടെ വാങ്ങിക്കഴിച്ചു!

വിളക്കിന്റെ പ്രഭയിൽ ഞാൻ അവളുടെ മുഖം നല്ലപോലെ നോക്കിക്കണ്ടു: ആ മുഖമെനിയ്ക്ക് പരിചയമുണ്ട്! എവിടുന്നു? കണ്ടുവെന്നും, എപ്പോൾ കണ്ടുവെന്നും ഓർമ്മയില്ല! അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ

ഐശ്വര്യവും കുലീനതയും കാണാമായിരുന്നു.

ഏതായാലും അവളുടെ ചരിത്രങ്ങളെല്ലാം കേട്ടെ കഴിയു എന്നു ഞാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ഒരല്പരാഗ്രിയയിൽ, ഇരുട്ടത്ത് ഒരു കുഗ്രാമത്തിൽ വന്നു ചേരാനുള്ളകാരണം എന്തെന്നു തനവളോടുചോദിച്ചു.

ആദ്യം മടിച്ചുവെങ്കിലും എന്റെ നിബ്ബന്ധത്താൽ അവൾ അവിടെ കഥ പറയാൻ ഭട്ടവിൽ സമ്മതിച്ചു.

അവൾ കഥ പറയാൻ തുടങ്ങി. “എന്റെ രാജ്യം പട്ടാമ്പിയാണ്.”

“ഓ, അപ്പോൾ ഇവിടെ അടുത്തുതന്നെയാണല്ലോ?” ഞാൻ ഇടയിൽക്കടന്നു ചോദിച്ചു. “എന്താ വീട്ടുപേര്?”

“—എന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ടോ?” “ഓ, ധാരാളം. അപ്പോൾ ഒരു നമ്പൂതിരിശ്രീയാണല്ലോ?” “അതെ.....”

“എന്നിട്ടു ഈ നിലയിലെല്ലാം വരാൻ കാരണം? ഈ കുട്ടിയുടെ അച്ഛൻ.....?” എന്നിങ്ങനെ ചോദിച്ചു.

മധുവിധു വായിച്ചുവെക്കുവാൻ:

തമാശയ്ക്കുഴുതിയ കവിതകളല്ല;
ചിന്തിച്ചെഴുതിയ കവിതകൾ—

അതാണ് ശ്രീ. അക്കിത്തത്തിന്റെ കവിതകൾ.

ആ കവിയുടെ പുതിയ കൃതിയാണ്,

പഞ്ചവണ്ണക്കിളികൾ—

വില പന്ത്രണ്ടു രൂപയ്ക്കും.

മംഗളോദയം ലിമിറ്റഡ്,

തൃശ്ശൂർ.

കിനായിരം ചോദ്യം ഒരു ശ്വാസത്തിൽ ചോദിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

അവൾ പറഞ്ഞു: “ഈ കുട്ടിയുടെ അച്ഛൻ ഇപ്പോഴുണ്ടോ എന്നറിയില്ല.....”

കുറച്ചുനേരത്തിനും അവൾ ഒന്നും സംസാരിച്ചില്ല.

“ആട്ടെ-ഉണ്ടായതെല്ലാം ഇറന്നു പറയൂ.”

അവൾ തുടർന്നു: “എനിക്ക് പ്രായം തികഞ്ഞു. സൗന്ദര്യം മുറുത്തപ്പോൾ ഒരു പതിനാലുകാരി. എന്റെ അച്ഛൻ സുഖമില്ലാതെ കിടപ്പിലായിരുന്നു. അപ്ഫനായിരുന്നു അന്നു കാര്യം നോക്കിയിരുന്നത്. അദ്ദേഹം എന്നെ ഒരു കിഴവൻ നമ്പൂതിരിയ്ക്ക് പിടിച്ചുകൊടുത്തു. ഒരു വലിയ ജന്മിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. പക്ഷെ അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൂന്നാംവേളിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനും-എന്റെ ഭർത്താവെന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ട ആ മൂത്ത മുറച്ച വൃദ്ധനും-അന്നു അമ്പത്തൊമ്പത് തികഞ്ഞിരുന്നു! അങ്ങിനെ ഒരു പതിനാലുകാരി പെൺകുട്ടി, ഒരമ്പത്തൊമ്പതുകാരൻ തന്തക്കൊരണ്ടിയ്ക്ക് ബലിയ്പ്പിയില്ലപ്പെട്ടു. ഞാൻ ഒരു ഭാര്യയായി. അങ്ങിനെ ഒരാൾമാസക്കാലം ഞാൻ മരിച്ചുകൊണ്ടു ജീവിച്ചു. എന്റെ ഭർത്താവ് ഒരു തികഞ്ഞ യാഥാസ്ഥിതികനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും ഏല്പേണ്ടിവന്നിരുന്ന ഭേദങ്ങളെല്ലാം ഒരുവിധം ഞാൻ സഹിച്ചു. രണ്ടു ഏടത്തിമാർ! ഹൗ, അവരുടെ ആ കൂത്തു മൂത്ത ശ്വാക്കൾ! അതാണ് എനിക്ക് പൊറുക്കാൻ കഴിയാത്തത്. എങ്കിലും അതെല്ലാം സഹിച്ചുകൊണ്ടു കിടന്നു കിടന്നു ഉന്തി നീക്കി. അധികം താമസിയാതെ അദ്ദേഹം രോഗബാധിതനായി.

ചികിത്സകൾ കുറയെല്ലാം ചെയ്തു നോക്കി. ഫലിച്ചില്ല, അക്കാലത്തന്നെ അദ്ദേഹം മൂന്നു വിധവകളെ ഈ ലോകത്തിന്നു സമ്മാനിച്ചു മരിച്ചുപോയി. ഞാൻ ജീവിതത്തിന്റെ മധ്യരേഖയ്ക്കടുത്തു ചിരകാലമായി കിടന്നിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഏടത്തിമാരുടെ മദ്യനശ്ശി സഹിയ്ക്കുവാൻ കഴിയാതായപ്പോൾ ഞാൻ ഒരുദിവസം രാത്രി അവിടെനിന്നും ഒളിച്ചോടിപ്പോയി. ആയിടയ്ക്കാണ് ഞാൻ മതം മാറിയത്. ഞാൻ അന്നു സൗന്ദര്യം വെട്ടിത്തുളുവുന്ന ഒരു പതിനേഴുകാരിയായിരുന്നു. ഒരു വരനെ സമ്പാദിയ്ക്കുവാൻ ഒട്ടുംതന്നെ വിഷമിയ്ക്കേണ്ടിവന്നില്ല. ഞാൻ ഐഡോന്റെ ഭാര്യയായി. അയാൾ ഒരു ഡ്രൈവറായിരുന്നു. അന്നും ഞാൻ ഈ നാട്ടിൽത്തന്നെയായിരുന്നു താമസിച്ചിരുന്നത്!! സുഖശീതളമായ ചില കൊല്ലങ്ങൾ ഞങ്ങളെ തഴുകിക്കൊണ്ടു കടന്നുപോയി. ഐഡോണിൽ എനിക്ക് രണ്ടു കുട്ടികൾ ഉണ്ടായി. മൂത്തത് പെൺകുട്ടി. അവൾക്കിന്നു ഏതാണ്ട് പതിനഞ്ചു വയസ്സായിക്കാണും! മറ്റൊരാൾ പത്തും.

ഞാനും അയാളുമായി ഒരുദിവസം കാരണവശാൽ വലിയ വഴക്കുണ്ടായി. അയാൾ എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു. ഞങ്ങൾക്കു ജീവിയ്ക്കുവാൻ കുറച്ചെല്ലാം കഷ്ടപ്പെടേണ്ടിവന്നു. എങ്കിലും ഞങ്ങൾ ജീവിച്ചു.” അവൾ ഒന്നു ചരിഞ്ഞു കിടന്നു. ഞാൻ ചുമരിൽ തൂക്കിയിരുന്ന ടൈംപീസിൽ നോക്കി. നേരം ഒരു മണിയാകാൻ അഞ്ചുമിനുട്ടയുള്ളു. ഞാൻ ഒരു സിഗററ്റ് കൊളുത്തി പുകച്ചുതളുകൾ കോഴിമുട്ടയുടെ ആകൃതിയിൽ വിട്ടുകൊണ്ടു കഥ കേൾക്കാൻ തയ്യാറായി ഇരുന്നു.

“ശരി കേട്ടോളൂ” അവൾ കുട്ടിയുടെ പുതപ്പ് ശരിപ്പെടുത്തി വീണ്ടും തുടർന്നു:

“ആയിടയ്ക്കാണ് എന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ എന്നെ ആര്യസമാജത്തിൽ ചേർക്കാൻ ഉത്സാഹിയ്ക്കുന്നതായി ഞാൻ അറിഞ്ഞത്. അതിന്റെ ഫലമായി ഒരു മാസത്തിനുള്ളിൽ ഞാൻ ആര്യസമാജത്തിൽ ചേർന്നു. ഒരു കൊല്ലത്തോളം ഞാൻ അവിടെ താമസിച്ചു, ചില്ലറത്തൊഴിൽ ചെയ്തുകൊണ്ടു. ഇതിനിടയിൽ എനിക്ക് ഒരു ഭർത്താവു കൂടിയുണ്ടായി. കിരൺസാഹു. അദ്ദേഹം എന്നെ സ്വീകരിച്ചു; എന്റെ കുട്ടികളേയും. ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും ഞങ്ങളുടെ താമസം അദ്ദേഹത്തോടൊന്നിച്ചാക്കി. അങ്ങിനെ ഞാൻ മൂന്നാമതൊരു പ്രാവശ്യം കൂടി മധുവിധു കൊണ്ടാടി.

ഞാനദ്ദേഹത്തേയും അദ്ദേഹമെന്നെയും സ്നേഹിച്ചുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ ഉത്തമഭാര്യഭർത്താക്കന്മാരായി ജീവിയ്ക്കുവാൻ തുടങ്ങി. നിങ്ങൾക്ക് ഉറക്കംവരുന്നുണ്ടോ? ഇതാ അവസാനിയ്ക്കാറായി. ഇനിയങ്ങോട്ടുള്ള ചരിത്രത്തിലെ ചില ഏടകൾ പഠിത്തപോയിരിയ്ക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു മുഴുവൻ ഉണ്ടായെന്നു വരികയില്ല. എങ്കിലും ചുരുക്കം ഇതാണ്. എന്റെ പുതിയ ഭർത്താവിന്നു ബങ്കാളിൽ എവിടേയോ കുറെ കച്ചവടങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ സകുടുംബം ബങ്കാളിലേയ്ക്കു പോയി. അദ്ദേഹം ഒരു യന്ത്രികുടുംബത്തിലെ ഏക വ്യക്തിയായിരുന്നു. വളരെയധികം കമ്പനികളും മറ്റു കച്ചവടങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽത്തന്നെ നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ഗ്രഹപ്പിടയെന്നതന്നെ പറയട്ടെ, അപ്പോഴേക്കും വസ്ത്രീയലഹള അ

ല്ലാലുമായി തലപൊക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. പിന്നത്തെ ഗതി എന്താണെന്നു ഉറപ്പില്ലായിരിക്കാം നല്ലത്. രക്തം, ചുവന്നരക്തം. ഹിസ്റ്റാമിൻറയും മുസ്സിമിൻറയും. എട്ടാം രക്തപ്പഴക്കം. എനിക്ക് വിവരിയ്ക്കാൻ വാക്കുകിട്ടുന്നില്ല. സ്ട്രീക്കു, കുട്ടികൾ എല്ലാവരും കൊള്ളയടിയ്ക്കപ്പെട്ടു. അച്ഛനില്ലാത്ത കുട്ടികൾ, അമ്മയില്ലാത്ത കുട്ടികൾ, ഭർത്താക്കന്മാരും കുട്ടികളുമില്ലാത്ത ഭാര്യമാർ, കുട്ടികളും ഭാര്യമാരും ഇല്ലാത്ത ഭർത്താക്കന്മാർ. എല്ലാം ഹിന്നഭിന്നമാക്കപ്പെട്ടു. മാനഭംഗങ്ങൾ പിടിച്ചുപറികൾ. മാനം എവിടേയും വീളപ്പെട്ടു. എട്ടാം ഫ്ലോഷയാത്ര, ശവങ്ങളുടെ ഫ്ലോഷയാത്ര! കൈനഷ്ടപ്പെട്ടവർ, കാൽ നഷ്ടപ്പെട്ടവർ അങ്ങിനെ അംഗഭംഗം വന്നവർ മറെറാരിടത്ത്. എവിടേയും നിസ്സഹായത കൂത്താടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഭാരോരുത്തരും ജീവനെ കയ്യിൽ എടുത്തുകൊണ്ടു കാടിത്തുടങ്ങി. എവിടേയ്ക്ക്? അങ്ങിനെയില്ല. എവിടേയ്ക്കെങ്കിലും അങ്ങിനെ ഞാനും കാടി. എനിക്ക് നിറഞ്ഞ ഗർഭം. എന്തുചെയ്യും ഞാൻ? കാടി കാട്ടിൽകൂടി, റോട്ടിൽകൂടി; പണമില്ല, യാതൊന്നുമില്ല. ഞാനൊറ്റയ്ക്ക്; എനിക്കൊരുമില്ല. അങ്ങിനെ കാടി, കാടി ഇവിടെ ഇപ്പോൾ വണ്ടിയിറങ്ങി. എനിക്ക് പ്രസവം അടുത്തതായിത്തോന്നി. അങ്ങിനെ ഞാൻ ഇവിടെ എത്തി. ....നിങ്ങളെന്താ ഉറങ്ങിപ്പോയോ?

“ഇല്ല.”

ഞാൻ ആകെ വിയർത്തിരുന്നു. മഴക്കാറ്റൊന്നും ഒഴിഞ്ഞത് ആകാശം ഒരുവിധം തെളിഞ്ഞത് കാണപ്പെട്ടു. ഇലകളിൽനിന്നും വെള്ളത്തുള്ളികൾ ഇററിററു വീണുകൊണ്ടിരുന്നു.

അടുക്കളയിൽ

1 ഫ്റ്റ് സാലഡ്

പഴങ്ങൾ-പച്ചമുന്തിരിങ്ങ, ആപ്പിൾ, നേത്രപ്പഴം അല്ലെങ്കിൽ കദളിപ്പഴം, ഓറഞ്ച്, കൈതച്ചക്ക, മുതലായവ.

(ഇവയെല്ലാം വേണമെന്നില്ല. ഒന്നോ രണ്ടോ പഴങ്ങൾകൊണ്ടും ഉണ്ടാക്കാം)

- പഞ്ചസാര 3 സ്പൂൺ
- വെള്ളം 3 തുടം
- ഓറഞ്ചിന്റെ തൊലി ചെറുതായരിഞ്ഞത് ലേഗം
- ഒരു ചെറുനാരങ്ങയുടെ നീര്.

മാർഗ്ഗം:—പഞ്ചസാരയും ഓറഞ്ചിൻ തൊലിയും വെള്ളമൊഴിച്ചു അടുപ്പിൽവെച്ചു തിളപ്പിച്ചു ഏകദേശം 5 മിനിറ്റ് കഴിയുമ്പോൾ വാങ്ങിവെക്കുക. പഞ്ചസാരാപനി ആറിക്കഴിയുമ്പോൾ നാരങ്ങനീരും ഒഴിക്കണം. മുറിന്നു. ഈ കഥകേട്ട് അവരും കരയുകയായിരുന്നുവോ?

ഞാൻ അടുത്ത മുറിയിൽപോയി കിടന്നു. ഉറക്കം വന്നില്ല!..... കണ്ണിറക്കെ ചിമ്മിനോക്കി.

അടുത്ത ദിവസം കേസ്സാണ്, ...എന്റെ ആലോചന അങ്ങോട്ടു ചല്ലുന്നില്ല! ശവങ്ങൾ ചുറ്റും വശങ്ങൾ: ഹിസ്റ്റാമിൻറ, മുസ്സിമിൻറ. രക്തപ്പഴയിലൂടെ ശവങ്ങൾ ഒഴുകുന്നു....തലയില്ലാത്ത ശവം....കണ്ണില്ലാത്ത ശവം! അവയെല്ലാം ചേർന്ന് എന്റെ ചുറ്റിലും ഫ്ലോഷയാത്ര നടത്തുന്നു! രക്തം, എവിടേയും രക്തം!

കണ്ടിയ പഴങ്ങൾ ഇഷ്ടമുള്ള ആകൃതികളിൽ മുറിച്ചും ഓറഞ്ചിന്റെ ഭാരോ അല്ലിയിടനലും ഉള്ള നേരിയ തൊലി അല്ലി മുറിഞ്ഞുപോകാതെ പൊളിച്ചും ഒരു ഫ്രൂട്ട് ഡിഷിൽ ഭംഗിയായി നിറത്തിവെച്ചു പഞ്ചസാര പാനി മുകളിൽ ഒഴിക്കുക. ഒരു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞു കസ്റ്റഡ് ചേർത്തോ കുറുക്കി വറുച്ച പാൽ കൂട്ടിയോ ഉപയോഗിക്കാം.

N. B. നേത്രപ്പഴം, കൈതച്ചക്ക മുതലായ പഴങ്ങൾ പഞ്ചസാര പാനിയാക്കുമ്പോൾ അതിലിട്ട് ഒന്ന് വേവിച്ചും ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്.

2 കസ്റ്റർഡ്

- പഞ്ചസാര 1 സ്പൂൺ
- പാലു് 2 കപ്പ്
- മുട്ട 5
- വാനിലം

എസൻസ് : ചായക്കരണ്ടി

മാർഗ്ഗം:—മുട്ട നല്ലപോലെ അടിച്ചു തണുത്തപാലും ചേർത്ത് ഒരു ചെറിയ അലുമിനിയം പാത്രത്തിലൊഴിക്കുക. വേറെ ഒരു വലിയ പാത്രത്തിൽ വെള്ളമൊഴിച്ചു അലുമിനിയം പാത്രം ആ വെള്ളത്തിൽ വച്ചു അടുപ്പേലാക്കി ഇളക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. പഞ്ചസാരയും എസ്സൻസും ചേർത്ത് ഒരുവിധം കുറുകിത്തുടങ്ങുമ്പോൾ വാങ്ങിവച്ചു ആറിയശേഷം ഫ്രൂട്ട് സാലഡിന്റെകൂടെ ഉപയോഗിക്കാം.

പഞ്ചവർണ്ണക്കിളികൾ

(ഗ്രന്ഥകർത്താ: അക്കിത്തൻ; പ്രസാധകന്മാർ: മംഗളോദയം ലിമിറ്റഡ്, തൃശ്ശിവപേരൂർ, വില 12 ഞ.)

ശ്രീ. അക്കിത്തത്തിന്റെ “കേസരി”, “മരിച്ചപ്പോൾ”, “തമ്പുരാൻകുട്ടി”, “ആശാരിക്കുട്ടികൾ”, “പഞ്ചവർണ്ണക്കിളികൾ” ഈ അഞ്ചു കവിതകളുടെ ഒരു സമാഹാരമാണ് ഇപ്പുസ്തകം.

ഇതിൽ ആദ്യത്തെ കവിതയായ “കേസരി” ശ്രീ: എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയെ സംബന്ധിച്ച എഴുതിയിട്ടുള്ളതാണ്. മലയാളത്തിലെ ഇന്നത്തെ തലയെടുപ്പുള്ള പല സാഹിത്യകാരന്മാരെയും മുന്പോട്ടുകൊണ്ടുവരികയും സാഹിത്യത്തിൽ പുരോഗമപരമായ ഒരു ചിന്താഗതി സൃഷ്ടിച്ചുവിടുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ശ്രീ ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയോടു നമ്മുടെ തലമുറക്കുള്ള കടപ്പാടു തീർത്താൽ തീരാത്തതാണ്. ആ നിലക്കു ശ്രീ. അക്കിത്തത്തിന്റെ ഈ കവിത വെറും വീരാരാധനാപരമെന്നു പറഞ്ഞു തള്ളാവുന്നതല്ല. ശ്രീ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള മലയാളത്തിനു ചെയ്തിട്ടുള്ള സേവനങ്ങളെ അനുസ്മരിച്ചു കവി ആവേശപൂർവ്വം പാടുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

“അലയടിച്ചിടുന്നു
മലയാളക്കരയിലി-
ക്കളഗാനമിരുളാണ്ടു

പാതിരാവിൽ” എന്ന ഈ കവിതയിലെ ആദ്യത്തെ വരികളിൽ തന്നെ ആ ആവേശം വേണ്ടത്ര പ്രകടമായിട്ടുണ്ട്:

“അറമ്പിക്കടലിന്റെ
കരയിലപ്പറവൂരി,-

ലൊരുമുക്കിലൊരുമു ക
മന്ദിരത്തിൽ,
തെളിവെള്ളത്താടിയി-
ലംഗുലിപായിച്ചും
ഒളിവിതരം കണ്ണടയിൽ
ദുഷ്ടിനട്ടം
ഒരുകൊച്ചുമാരുക
സേരയിലൊരു നേർത്ത
നരരൂപം മലനാടേ,
കണ്ടുവോ നീ?” എന്നു ക

വിചോദിക്കുമ്പോൾ, നിശ്ചയമായും കണ്ടു എന്നു പറയാൻ തോന്നും. ശ്രീ ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ ശരിയായ ഒരു ചിത്രം വരയ്ക്കുവാൻ ആ വരികൾക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

പി.എ. മ. ഹമ്മദ് കോയ

രണ്ടാമത്തെ കവിതയായ “മരിച്ചപ്പോൾ” ശ്രീ ഒളപ്പമണ്ണയുടെ “റബ്ബർവൈഫ്” എന്ന കവിത വായിച്ചതിൽ നിന്നു കിട്ടിയ പ്രചോദനംകൊണ്ടുഴുതിയതാണെന്നു കവി പറയുന്നു.

“പെണ്ണിനെക്കണ്ടുടാത്ത
പപ്പേട്ടൻ മരിച്ചപ്പോൾ
കണ്ണുനീരുതിന്തില്ല

ദേശക്കാരാകും തന്നെ” എന്ന ഈ കവിതയിലെ ആദ്യത്തെ വരികൾതന്നെ പ്രകൃതിനിയമങ്ങളുടെ നേരെ വിമുഖത ഭാവിച്ചു, “പണത്തെ സ്നേഹത്തോടെ സേവിച്ചും പൂജിച്ചും പിണഞ്ഞെക്കാളും വൃത്തികെട്ടവനായിത്തീർന്നു” മണ്ണടിഞ്ഞ ഒരു മനുഷ്യന്റെ ജീവിതപരാജയത്തെയാണ് കാണിക്കുന്നത്. പക്ഷെ, നമ്മെ വളരെയധികം ചിന്തിപ്പിക്കേണ്ട ഈ കവിതയിൽ നാം ചിലേടത്തു ചിരിച്ചുപോകുന്നുണ്ട്. അതു നന്നായോ എന്നൊരു സംശയം. പരിഹാസത്തിന്റെ

ശക്തി ഒന്നു കുറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ കവിത കൂടുതൽ കേമമാകുമായിരുന്നു. പ്രതിപാദ്യത്തിന്റെ മെച്ചമോത്തു ആ ന്യൂനത നമുക്കു വിസ്മരിച്ചുകളയാം.

ഈ സമാഹാരത്തിലെ മൂന്നാമത്തെ കവിതയാണ് എനിക്കേററവും പിടിച്ചതു. താൻ ജനിച്ചുവളർന്നുവളർന്നു നടത്തുന്ന മട്ടുനവിതാനങ്ങൾ കണ്ടു സഹിക്കാൻ സാധിക്കാതായ ഒരു തമ്പുരാൻകുട്ടിയിൽ മനുഷ്യസ്നേഹപരമായ വികാരം ഉടലെടുക്കുന്നതും തമ്പുരാൻകുട്ടി എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നത് ആ കുട്ടിക്കു അസഹ്യമായിത്തോന്നുന്നതുമാണ് ഇതിലെ പ്രതിപാദ്യം. സാറിസ്റ്റോഷ്യയിൽ ജീവകാരുണ്യപരമായ ചിന്താഗതി ഫ്രിൻസ്ക്രോപോട്കിനെപ്പോലെയുള്ളവരെ പാവപ്പെട്ടവരുടെ ചേരിയിലേക്കു നീങ്ങുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചതു ഇതേ മനോഭാവമായിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. ഈ മനോഭാവംശാസ്ത്രീയമായ മാറ്റത്തിലൂടെ നീങ്ങുമ്പോഴാണ് “ഡീക്ലാസ്സ്” ചെയ്യുക എന്ന നിലവന്നുചേരുന്നത്.

ആശാരിക്കുട്ടികളുടെ ഭംഗിയായ ചിത്രങ്ങൾ വരച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടാണ് കവി നമ്മെ തന്റെ “ആശാരിക്കുട്ടികൾ” എന്ന കവിതയിലേക്കു ക്ഷണിക്കുന്നത്. ഈ സമാഹാരത്തിൽ ഇത്രയും മിഴിവും തെളിവുമുള്ള ചിത്രങ്ങൾ വേറെയില്ലെന്നു പറയാം.

“എങ്കിലും ചാരത്തിന്റേ
പൂഴിയിലൊരാട്ടനു
‘ചങ്കരനാശാരി’തൻ
കല്ലുരിക്കുമാരന്മാർ.
അവർത്തനാശ്വാങ്ങേ-
ളാകാശതലത്തിങ്ക-
ലലമാലയായ്പ്പൊങ്ങി
പ്പൊങ്ങിനേത്തകലുന്തു
ഒന്നിനൊരേഴാണ്ടായി,
മററതിനഞ്ചാണ്ടായി

പിന്നെയൊച്ചിരിക്കുന്ന
 ചെക്കനോ മൂന്നാണ്ടായി
 എന്തൊരു ചിരി! കീരി-
 പല്ലുകളാണല്ലോ
 ചന്തമാണാവെണ്ടുത്താ
 കല്ലരിയ്ക്കാകപ്പാടെ"

ഇത്തരം ചിത്രങ്ങൾ നിങ്ങൾ നിത്യ ജീവിതത്തിൽ പതിവായി കാണാറില്ലേ? ഇല്ലെന്നു എങ്ങിനെ പറയും! അത്രയും വെടിപ്പായി ചിത്രങ്ങൾ വരക്കുന്നതിലാണ് കവിയുടെ കൈവിരുത്ത് നാം ദർശിക്കുന്നത്.

ഈ സമാഹാരത്തിനു താഴികക്കടം വെക്കുന്ന ഒരു കവിതയാണ് ഒടുവിലത്തെ കവിതയായ "പഞ്ചവണ്ണക്കിളികൾ". ശ്രീ വെണ്ണിക്കുളം ഗോപാലക്കുറുപ്പിന്റെ "പച്ചക്കിളികൾ" എന്ന കവിതയാണത്രെ ഇതെഴുതാൻ കവിയ്ക്കു പ്രചോദനം നൽകിയത്.

"ദൈവംനൽകിയ ഭൂമിയെ
 മന്ത്രിൻ
 കൈവശമാക്കി-കണ്ടില്ലേ?
 ദൈവികമാമീ വിളവും
 മനുജൻ
 കൈവശമാക്കി-കണ്ടില്ലേ?
 തത്തകൾ നെല്ലിലകൊത്തുരു
 തത്രെ
 മന്ത്രിനിമിന്നെന്നവകാശം?
 എന്തൊരുഭീകരപരപുച്ഛം നര-
 നെന്തൊരുഹംഭാവാവേശം
 രാവിമിനുക്കുക കൊക്കുക

ഉളാക്കൈ;
 പ്പോവുക, ഭേദം, തത്തകളേ
 അഭിമാനികളുടെ പദവിമുടി

നവകാശങ്ങളെ നേടാനും
 പാടുക, പാടുക ധീരന്മാരേ,
 പാവന സൈനികസംഗീതം:
 'കൊത്തിയെടുക്കും തത്തകളി

നി
 മന്ത്രിമനസ്സിലെ വിഷബീജം'
 മി: അക്കിത്തത്തിന്റെ പക്ഷിക
 കളുടെ ഈ സമരപ്രഖ്യാപനം മനു

നാലു നല്ലമുഖങ്ങൾ

തെളിഞ്ഞ ആ സായാഹ്നത്തിൽ കോഴിക്കോട്ടെ ടൌൺഹാളിലേക്കു കയറിയപ്പോൾ വലിയ പ്രതീക്ഷയൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല പലർക്കും. അവിടെ കലാസമിതിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ചില പ്രകടനങ്ങൾ നടക്കുന്നു. മലബാറിൽ ഉടനീളം രൂപമെടുക്കുകയും, എടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കലാസമിതികളുടെ പിന്നിൽ ഉണർവും, ഉഷാരും ഉള്ള കുറെ യുവാക്കന്മാർ ഉണ്ടെന്നറിക്കറിയാം. ഒഴിഞ്ഞ മടിശ്ശീലയും, നിറഞ്ഞ ഹൃദയവുമായി പുറപ്പെ

കെ. കെ. വി.

ടുന്ന അവരുടെ പ്രകടനങ്ങൾ ആവേശത്തിൽക്കവിഞ്ഞ് എന്തെങ്കിലും ആകുമോ എന്ന് എന്റെ ഹൃദയാന്തരാളത്തിൽ സന്ദേഹം ഉണ്ടാകാതിരുന്നില്ല. ഏകിലും നമ്മുടെ കുട്ടികളല്ലെ, കണ്ടുകളയാം, എന്നൊരു വിശ്വാസത്തോടെ ഞാനും അങ്ങ് കേറിയിരുന്നു. മൂന്നുമണിക്കൂർനേരത്തെ പരിപാടിയാണ് പ്രവർത്തകന്മാർ യാദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. നമ്മുടെ സാധാരണത്തെ പതിവനുസരിച്ച് അതൊരു അഞ്ചുമണിക്കൂറെങ്കിലും ആവും എന്നിട്ട് തുടങ്ങേണ്ട സമയത്ത് തുടങ്ങിപ്പോയി; അവസാനിക്കേണ്ടപ്പോൾ ഷ്യക്കു ചിന്തിക്കുവാൻ വളരെ വക തരുന്നുണ്ട്.

അടുത്ത കാലത്തുണ്ടായ നല്ല കവിതാസമാഹാരങ്ങളിൽ ഒന്നാണിതെന്നു നിസ്സംശയം പറയാം.

അവസാനിക്കുകയുമില്ല. അങ്ങിനെ ആണല്ലോ ഒരു പതിവ്. പക്ഷെ ആദ് അഞ്ചിന്ന് ബെല്ലടിച്ചു; പ്രദർശനവും തുടങ്ങി. അതൊരു നല്ല തുടക്കമായിരുന്നു.

തുളസി, കൌസല്യ എന്നീ രണ്ടു ബാലികമാരുടെ സംഗീതം അവർക്കു മാത്രമല്ല, അതേപ്പെടുത്തിയ, കലാസമിതിക്കും അഭിമാനകരമാണ്. പിന്നീട് നൃത്തങ്ങൾ; പിന്നേയും ഗീതങ്ങൾ. അങ്ങിനെ സജീവമായിപ്പോയിരുന്ന ആ പരിപാടികൾക്കിടയിൽ രണ്ടു കൊച്ചു നാടകങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു- 'പൊടിപൊടിച്ച സംബന്ധവും' 'വിഷപ്പാമ്പും'. ആ രണ്ടു നാടകങ്ങളിലൂടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട പുതിയ നാലു മുഖങ്ങളെപ്പറ്റി എഴുതാനാണ് ഞാനിവിടെ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അഭിനയചാതുര്യമുള്ള ആ യുവാക്കളെ സ്റ്റേജിൽ പിടിച്ചുനിർത്തുവാൻ കലാസമിതി ശ്രമിക്കുമെങ്കിൽ അതുതന്നെ നല്ലൊരു കലാസേവനമാവും. ഓരോരുത്തരെപ്പറ്റി പറയാം:

ശ്രീ. പി. പത്മനാഭൻ.
 'പൊടിപൊടിച്ച സംബന്ധം'ത്തിൽ കഥാനായകന്റെ ഭാഗം അഭിനയിച്ച അചിരാദർശ്യതാരുണ്യനായ ഇദ്ദേഹം ഒന്നാമത്തെ തവണയാണ് സ്റ്റേജിൽ കേറിയതെന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ അതു വിശ്വസിക്കുവാൻ പ്രയാസം തോന്നും. ശ്രീമാൻ ഇടശ്ശേരിയുടെ ആ കഥാപാത്രം കിണ്ണത്തിന്റെ വക്കത്തു വെച്ചു നെല്ലിനണിയാണ്. അല്പം അധികമായാൽ ആഭാസമായി; അല്പം കുറഞ്ഞാലൊ കഥാപാത്രത്തെ കാണുകയുമില്ല. ഉദിക്കുകയും മറയുകയും ചെയ്യേണ്ട കൊച്ചു കൊച്ചു ചടുലഭാവങ്ങൾ കലാഭംഗി

യോടെ ആ നടന്റെ മുഖത്ത് വരുകയും പോവുകയും ചെയ്തു. സ്വയം മനോധർമ്മങ്ങളെ പ്രകടിപ്പിക്കുകമാത്രമല്ല, സഹനടന്റെ മനോധർമ്മങ്ങളെ യഥാവിധി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ചുരുക്കത്തിൽ അദ്ദേഹം ആ കഥാപാത്രമായി ജീവിച്ചു. ഈ വാസനയോടൊപ്പം, വൈഭവവും ചേരുന്നുവെങ്കിൽ കുറച്ചുകാലത്തിനുള്ളിൽ മലയാളനാടകവേദിക്ക് ഒരൊന്നാംകിട നടനെകിട്ടും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ എല്ലാ ചന്ദങ്ങളിലും ഒരു കലാബോധമുണ്ട്. അതു ദൃഢബലമാക്കിത്തീർക്കാൻ ഒരു ചെറിയ അഭ്യാസം—അത്രയെ ഞാൻ ഇതുകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നുള്ളു. കൂടുതൽ ഗൗരവാവഹങ്ങളായ നാടകങ്ങളിലെന്നായകസ്ഥാനം അദ്ദേഹത്തിനു കൊടുത്തുനോക്കേണ്ടതാണ്.

ശ്രീ. കെ. ബാലകൃഷ്ണമേനോൻ

ഒരു റേഡിയോ താരമായ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ശബ്ദാഭിനയവൈദഗ്ദ്ധ്യം ഇതിനുള്ളിൽ മലബാറിലെ ഏറ്റവും വിളിക്കാണ്ടുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഒരു നടനെന്നനിലക്ക് കോഴിക്കോട്ടെ പെൺവാർ അദ്ദേഹത്തെ കാണുന്നത് നാടാടെയാണ്. കുറച്ചു അദ്ദേഹത്തിന് അഭിനയിക്കാനുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ആ കുറച്ചു മതിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം ആരാണെന്നു കാണിക്കാൻ. ശുദ്ധഗതിക്കാരനും ഡിക്കാരിയും ആയ ആ ഡ്രൈവർ ആ നോട്ടത്തിലും ആ നില്പിലും പ്രതിഫലിച്ചു.

ശ്രീ. കെ. പി. രാമൻ നായർ

തഴക്കം ചെന്നൊരു നടനാണ് ശ്രീ രാമൻനായർ. എന്നിട്ടും നമ്മുടെ ആളുകൾ അദ്ദേഹത്തെ വേണ്ടത്ര നോക്കിക്കണ്ടില്ലെന്ന് തോന്നുന്നു. കൊട്ടാരക്കര മോഡലിലുള്ള അഭിനയഗുസ്തികൾ അറിഞ്ഞുകൂടാത്തവരെ നാം കാണില്ലെന്നുണ്ടോ? അതിരിക്കട്ടെ, അന്നത്തെ ആ കരിഞ്ചന്തക്കാരനായ നമ്പിടിയെ ഒരിക്കൽ കണ്ടവൻ പിന്നീ

ടൊരിക്കലും മറക്കുകയില്ല. എത്ര സ്വാഭാവികമായിട്ടാണ് എത്ര അനായാസമായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം ഒരന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കുന്നത്! ഒരു ചിരി, ഒരു ദൃഷ്ടിവിക്ഷേപം, ഒരു ചെറിയ അംഗചലനം ഇത്രയും കൊണ്ട് പലപ്പോഴും അദ്ദേഹം വാചകങ്ങളുടെ ആവശ്യമില്ലാതാക്കിക്കളയുന്നു. എന്നല്ല സഹനടനാൽ പലപ്പോഴും കീറിമുറിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന അന്തരീക്ഷം അദ്ദേഹംതന്റെ വൈദഗ്ദ്ധ്യവിശേഷത്താൽ ഏച്ചുകൂട്ടുകകൂടിചെയ്തു.

ശ്രീ. ഇ. ഹരിദാസ്.

‘വിഷപ്പാവെ’ന്ന നാടകത്തിൽ രണ്ടാമതായി രംഗത്തുവന്നതു ഒരു മുസ്ലീംബാലികയാണ്. കാണുന്നിരുന്ന സ്രീകൾ പറഞ്ഞു അതൊരു ഉമ്മപ്പെണ്ണ് തന്നെയാണെന്ന്. പക്ഷെ, അതിനുള്ളിൽ പതിനഞ്ചുവയസ്സുകാരനായ ഒരു എസ്സ്. എസ്സ്. എൽ. സി.വിദ്യാർത്ഥിയാണ്

ഒളിഞ്ഞിരുന്നത്—ശ്രീ. ഹരിദാസ്. ‘കൂട്ടുകുപ്പി’യിലെ ‘ആയിഷ’യായിരുന്ന ഈ കുട്ടി ‘വിഷപ്പാവെ’യിൽ ‘ഖദീജ’യായി ജീവിച്ചു. കല്പനാവൈഭവത്തിന്റെ ഈ ഉളംകുപ്പിൽ കലാവിദ്യയുടെ വണ്ണശാഖയും തുടുത്തുനില്ക്കുന്നു എന്ന് സംഗ്രഹിക്കട്ടെ.

ഈ നാലു മുഖങ്ങളെ പരിചയപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞത് ഞാൻ ഒരു നേട്ടമായിക്കരുതുന്നു. അവരെ കയ്യൊഴിക്കാതിരിക്കുക. അതോടൊപ്പം സ്രീവേഷക്കാരെ കിട്ടാതെ പരുങ്ങുന്ന നമ്മുടെ നാടകവേദിയിലേക്ക് യുവസഹോദരികൾ കണ്ണയക്കുകതന്നെ വേണം എന്നും കൂടി പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഒരു നല്ല സംവിധായകൻ പറഞ്ഞ ഈ വാചകംകൂടി ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കട്ടെ: “അഭിനയകലയിൽ തെളിയാത്തൊരു പെണ്ണില്ല.”

— * —

ആടരൂഷ (ATAROOSHA)

(കാസശ്വാസ നിവാരണി)

ഏക്കം, തൊണ്ണൂറാം കുര, ബ്രോൺ കൈറവ്വസ്, ചുമ മുതലായ രോഗങ്ങൾക്ക് ഉടനടി ഫലം നൽകും.

അനേചഷിക്കുക:

കൃഷ്ണ ആയുർവ്വേദിക്ക് ഫാർമസി,

ബാങ്ക് റോഡ്, കോഴിക്കോട്.

പതുമയും മോടിയും

ഉടുപ്പുകൾ വാങ്ങുമ്പോൾ ആരും ശ്രദ്ധിക്കുന്ന രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണിവ. ഏറ്റവും മിതമായ നിരക്കിന്നു ആധുനികരീതിയിലുള്ള സാരികൾ, ബ്ലൗസിങ്ങ്, ഷർട്ടിങ്ങ് മുതലായ സാധനങ്ങൾ വേണമെങ്കിൽ കൊളമ്പോ സ്റ്റോർസിൽ അന്വേഷിക്കുക.

കൊളമ്പോ സ്റ്റോർസ്,

പാർസി അൻജുമാൻ കെട്ടിടം
കോഴിക്കോട്.

MEDICINE CHEST

A COMPLETE DISPENSARY

For Every Home

ഹെർബോ-

മിനറൽ

ഗുഹചികിത്സ

സാമാന്യരോഗങ്ങൾക്കു കുറഞ്ഞ ചിലവിൽ
ശ്രദ്ധതൽ ഫലപ്രദമായി അവരവർക്കു വീടുകളിൽ
വെച്ച് ചെയ്യാവുന്ന ചികിത്സാപദ്ധതി.

വില: ക. 2—8—0

ORIENTAL AGENCIES,

Huzur Road,

CALICUT.

സ്വാർത്ഥത്തിനുവേണ്ടി സ്വന്തരാജ്യത്തെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്ന വഞ്ചകനായ ഒരു മന്ത്രി-പരസ്പരം പൊരുതുന്ന രണ്ടു സഹോദരന്മാർ - അധികാരത്തിനുവേണ്ടി ഉറുപ്പടവെട്ടുന്ന രണ്ടു ഭയങ്കരസൈന്യങ്ങൾ - ഒരാളെ പ്രേമിക്കയും മറൊരാളെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നിർദ്ദോഷിയായ ഒരു ബാലിക - ഇവരുടെ ത്യാഗവും പ്രേമവും നിറഞ്ഞ ഒരു ചിത്രീകരണമാണ്, സിറാഡൽ ഫിലിം കമ്പനിയുടെ പുതിയ തമിഴ് പടം

ഇതയഗിതം

താരങ്ങൾ:—T. R. രാജകുമാരി, വീരപ്പാ, സാരംഗപാണി, T. R. മഹാലിംഗം, C.V.V. നായകം, ലളിത - പത്മിനി Etc,

*Creating New Records Where-
ever It Has Been Released*

So Far!

Now On Show At

CORONATION—CALICUT.

**JAVAHAR—CANNANORE
JAILAXMY—PALLURUTY**

Our Next: KARDAR'S "JADOO" Starring SURESH, NALINIJAIVANT.

Director:—KARDAR

Music:—NOUSHAD.

RADHAKRISHNA FILMS RELEASE